

DINO

MAALISKUU

2018

1

TIINA JUVONEN JA PÄIVI-RIITTA KOIVISTO TUOVAT TURVAA IKÄÄNTYNEILLE

- Katri Korolainen: Kirkko on hidas muuttamaan
- Miten meni tilastouudistus?
- Äänestä Dtl-vaaleissa

Pääsiäis-
iloa

KIKY ONNISTUI JOUTSENOSSA
KNT 70 VUOTTA: NÄKYJÄ JA PUURTAMISTA
VIRKA- JA TYÖEHTOSOPIMUSTA EDELSI TIUKKA VÄÄNTÖ

60 70

18

Katri Korolainen:
Kirkon byrokratia on järjetön

Anna Kärri on tyytyväinen Joutsenon kikyyn

30

4 Löytöjä työstäni
<i>Tiina Juvonen ja Päivi-Riitta Koivisto</i>	25 Opiskelija
<i>Maria Rajaniemi</i>
6 Ajankohtaista	26 Näin äänestät
Dtl:n vaaleissa
8 Tutkittu
<i>Tarja Korpaeus-Hellsten</i>	28 KNT 70 vuotta
10 Pelkkä kupla vai onnistunut uudistus?	30 Kiky onnistui Joutsenossa
16 Pitsalaatikko
<i>Minuuttipelillä mieli paremmaksi</i>	33 Henki kulkee
<i>Alpo Syvänen</i>
17 Toiminnanjohtaja
<i>Arja Lusa</i>	34 Lakimies
<i>Maarit Engström</i>
18 Kirkko uudistuu	36 Kolumni
<i>Jussi Maasola</i>
20 Edunvalvonta
<i>Virka- ja työehtosopimus 2018-2020</i>	37 Tulossa
23 Puheenjohtaja
<i>Ilkka Kantola</i>	38 Esittely
	39 Sarjakuva
<i>Juho Rinne</i>

DINO 1 / 2018

JULKAISIJAT
Kasvatuksen ja nuorisotyön asiantuntijat KNT, Rautatieläisenkatu 6, 00520 Helsinki, puh. 044 595 8562
Diakoniatyöntekijöiden Liitto, Rautatieläisenkatu 6, 00520 Helsinki, puh. 09 150 2487

KNT ja Dtl ovat akavalaisia liittoja.

PÄÄTOIMITTAJA
Tiina Laine, Dtl

TOIMITUSSIHTEERI
Tiina Usvajoki

TAITTO
Hilikka Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA
Elisa Ala-Kuusisto, Dtl
Hannu Keränen, KNT
Tiina Laine, Dtl
Tiina Usvajoki
Miika Manninen, KNT
Arja Lusa, KNT
Tanja Puhakka, Dtl

ILMOITUSMYYNTI
Ruth Kähkönen
Puh. 044 5658562

PAINO
Savion Kirjapaino Oy
ISSN 1798-7628
Painos 4 000 kpl

KANNEN KUVA
Studio Ikafoto Ky - IKAKOPIO

Dino ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy viikolla 23/2018.

9. vuosikerta

pääkirjoitus

TIINA LAINE
toiminnanjohtaja, Dtl
tiina.laine@dtl.fi

Neuvottelutulos on tyydyttävä

VÄÄNNETTIIN

Synonymisanakirja toteaa sanan väentää vi-vahteiksi: vivuta, kangeta, kammeta, pyörittää, pyöryttää, kieputtaa, kiertää, virittää, rullata, vyöryttää, veivata sekä taivuttaa ja notkistaa. Kuvaavia sanoja, ja ihan tunnelmakuvista kävisivät tämänkertaisista sopimusneuvotteluista.

Julkisen sektorin sopimusneuvotteluissa ei helpolla päästy maaliin, mutta sopimukset tehtiin lopulta myös kirkon sektorilla.

Kirkon neuvottelutulos on tyydyttävä, korotusprosentti on yleisen linjan mukainen. Hampaiden väliin jäi vähän hiekkaa, mutta kun kumpikaan neuvotteluosapuoli ei ole aivan tyytyväinen, ollaan päästy lähelle pistettä, jossa sopiminen enää on ylipäätään mahdollista. JUKOn neuvottelupäällikkö kertoo neuvottelutuloksesta lisää tämän lehden Edunvalvonta-palstalla.

Loppuvaiheessa työnantaja pyrki eriyttämään kirkon sopimuskauden muun julkisen sektorin sopimuskaudesta. Tätä oli mahdotonta hyväksyä. Kirkon talouden eriytyminen kuntatalouden kehityksestä ei eriytä kirkkoa työpaikkana muusta julkisesta sektorista. Ihmiset osaavat verrata palkka-kehitystään vertaisiinsa. Strutsi voi työntää päänsä pensaaseen, muiden ei pitäisi. Parasta työntekijää ei useinkaan saa halvimmalla.

Numeroita ovat eurot ja niin myös kirkon toimintatilastot. Kummatkin puhuttavat kirkon työntekijöitä. Pääartikkelimme tarkastelee kirkon

tilastouudistusta, mitä haettiin ja mitä saatiin. Tilastojen kautta työmuotoja mitataan, niillä arvotetaan ja niiden pohjalta resursoidaan. Tilastoja kannattaa opetella lukemaan ja kirjaamaan työnsä myös numeroina, vaikka tilastoluvut eivät olekaan laadun mitta. Päätäjien päätösperusteina ne kuitenkin toimivat, vähän kuin kalanmaksajä - pahaahan se, mutta tekee hyvää.

Kaiken keskellä paastonaika vie pääsiäisen iloon. Syödään pääsiäismunia ja mämmiä. Muistetaan myös lähimpiämme.

PS. Käyttäkää äänioikeuttanne Dtl:n edustajiston sähköisissä vaaleissa 14.–21.3. ■

KUVA RUUSUKUVA | TARJA ENGBLOM

TEKSTI ELIISA ALA-KUUSISTO | KUVA STUDIO IKAFOOTO KY JA KIRKON KUVAPANKKI AARNE ORMIO

Päivi-Riitta Koivisto ja Tiina Juvonen ideoivat ikääntyneiden hyväksi.

TESTAMENTTIVAROISTA APUA IKÄÄNTYNEILLE

Ikaalisissa tuetaan kotona asuvia ikääntyneitä kekseliästä ja idearikkaasti. Sen mahdollistaa testamenttilahjoitus.

Ikaalisissa tehdään paljon diakoniatyötä ikääntyneiden parissa. Yhä useampi heistä asuu nykyään kotona. Diakoniatyöntekijä **Päivi-Riitta Koivisto** on työskennellyt Ikaalisissa vuodesta 1990.

– Täällä toimii erityisen hyvin ja avoimesti yhteistyö seurakunnan ja kunnan kanssa. Ilman avointa yhteistoimijuutta emme voisi toteuttaa työtämme vanhusten hyväksi, Koivisto kiittelee.

Testamenttiryhmä kokoontui

Vuonna 2016 Ikaalisten seurakunnan diakoniatyö sai testamentin, jonka lahjoittaja halusi kohdentaa paikallisten vanhusten hyväksi. Lahjoittajalla oli iso luottamus seurakunnan diakoniatyöhön, ja luottamusta haluttiin myös kunnioittaa.

Seurakunnan tiloissa alkoi kokoontua kuukausittain testamenttiryhmä, johon kutsuttiin edustajat muun muassa kotihoidosta, vanhusneuvostosta ja kotisairaanhoidosta.

– Seurakunnasta mukaan tulivat diakoniatyöntekijä ja -pappi. Työryhmä mietti, miten testamenttattua rahaa pitäisi käyttää, jotta se täyttäisi testamentin ehdot. Lahjoittaja halusi lievittää ja poistaa ikäihmisten yksinäisyyttä ja luoda turvallisuutta kotona asumiseen, Koivisto kertoo.

Kotikokki lievittää yksinäisyyttä

Ikaalisissa oli jo käytössä toimintamalli, jossa kaupungilta pystyi tilaamaan kotikokkin. Mallin tavoitteena on tukea sekä toimintakykyrajoitteisten että yli 75-vuotiaiden asumista kotona. Toiminta kuuluu kotihoitoon, joka tekee tarveselvityksen ja sopii käyntiajan. Sen jälkeen kokki soittaa asiakkaalle ja selvittää, milloin voi tulla valmistamaan ruokaa ostokassipalveluna tai asiakkaan itse ostamista tuotteista. Käyntimaksu on 20 euroa.

Seurakunta ilmoitti halukkuuden tulla mukaan kotikokkikokeiluun, ja asia tuotiin tiedoksi testamenttiryhmään. Suomen satavuotisjuhlien kunniaksi diakoniatyöntekijät päättivät ottaa kohderyhmäksi 90-vuotiaat ja sitä vanhemmat kotona asuvat ihmiset. Heille lähetettiin kirjeet, joissa kerrottiin, että seurakunta kustantaa osan kotikokkiavustusta.

– Ensimmäinen palvelukerta annettiin ilmaiseksi ja seuraavat viisi kertaa puoleen hintaan, Koivisto kertoo.

Kotikokkipalvelussa on viitteitä entisestä kodinhoitajapalvelusta. Kotikeittiössä valmistetaan ruokaa, leivotaan ja pakastetaan. Ideana on, että mitään ei tuoda valmiina vaan ruoka tehdään alusta alkaen tuoreista raaka-aineista ja asiakaslähtöisesti. Sivutuotteena syntyy hyviä ja kotoisia tuoksua ja sosiaalista pääomaa.

– Samalla lievitetään yksinäisyyttä, Koivisto jatkaa ja saa nyökkäilyjä kollegaltaan **Tiina Juvonelta**.

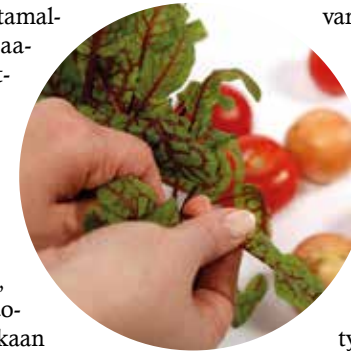
Ideota riittää

Tiina Juvonen on työskennellyt viransijaisena diakoniatyöntekijänä vuoden ajan Ikaalisissa. Hänen palkkauksensa hoituu osittain testamenttivaroin. Edellytyksenä on se, että hänen pitää tehdä juuri vanhustyötä.

– Tässä seurakunnassa arvostetaan ikääntyneitä ja tehdään paljon kotikäyntejä. Iloitsen myös yhteistyöstä kaupungin kanssa, Juvonen toteaa.

Osa testamenttivaroista on kohdennettu digikummipalveluun, jossa nuoria some- ja digiosaajia on palkattu avuksi ikääntyneille tietokoneasioissa. Diakoniatyöntekijöillä on mietinnässä myös uusia ideoita testamenttivarojen käytölle.

– Maaseutupaikoilla ja kylillä pitäisi olla ammattitaitoisia kotitalkkareita, jotka auttaisivat arjen askareissa, kodin pienissä remonteissa ja piha-työissä. Se tukisi kotona selviytymistä. Ikääntyneet tarvitsevat apua myös kuljetuspalveluissa, koska kunta on laaja ja matkat pitkiä, Koivisto ja Juvonen pohtivat. ■

KNT juhli 70 vuottaan Wanhalla Fredalla

Juhlakansa kokoontui sankoin joukoin 9.1.2018 vanhan Fredriksonin lakkitehtaan tiloihin Jyväskylässä. Tilaisuuden ohjelman rakenne noudatteli vuosikokouksen rakennetta. Liitolla ei ole enää vuosikokouksia, mutta jäsenet ovat tottuneet siihen, että KNT:n vuosikokous aina ollut Kirkon kasvatuksen päivien yhteydessä. Tämä Juhlavuosikokous oli samalla jäähyväiset yli 60 vuotta jatkuneelle perinteelle.

”Toimintakertomuksen” esittelyn suoritti **Mono Kuoppala**. Piispa **Seppo Häkkinen** kertoi toimintakertomuksen osassa, että hänen nuorisotyönohjaaja isänsä on ollut KNT:n johtokunnan jäsen. **Sulo Karpio** oli vierailut heillä kotona, ja hän oli pienenä poikana saanut omistuskirjoituksella varustetun Karpion kirjan. Tuo kohtaaminen oli hänelle merkittävä. Kohtaamisen merkitys on nuorisotyönohjaajan työn kantava voima nyt ja tulevaisuudessa.

”Yleiskeskustelu” toteutettiin maukkaiden tarjoilujen kera ja The KNT -bändin tahtiin. Bändissä soittivat **Jussi Maasola**, **Jyrki Kiukkonen**, Tiro Rohkimainen ja **Ilkka Kalliokoski**. Solistin tehtäviä hoiti **Jari Kovalainen**.

”Huomionosoitukset”-kohdassa liitto muisti tänä vuonna 50 ja 60 vuotta täyttäviä jäseniä ansiomerkillä. KNT tarjosi tilaisuudessa jäsenlahjaksi viran tunnuksen, virkapaidan edustan. ■

TERO FLEMINCH TÖIHIN KNT:N TOIMISTOLLE

KNT:n toimistolla on käynnissä uudistus, jossa liiton taloushallinto ja kirjanpito ulkoistetaan. Tämä uudistus mahdollistui jäsenpalvelusihteerin irtisanouduttua tehtävästä vuoden vaihteessa. Ulkoistaminen huomioitiin uutta työntekijää rekrytoitaessa. Jäsenpalvelusihteerin tehtävän kuva muuttuu merkittävästi ja samalla tehtävänimikettä tullaan muuttamaan vastaamaan tehtävän uutta sisältöä.

Jäsenpalvelusihteerin tehtävään on valittu nuorisotyönohjaaja **Tero Fleminch**. Hän aloitti työt 12.2.2018. Fleminch on toiminut tätä tehtävää ennen Korson seurakunnan johtavana nuorisotyönohjaajana ja erityisnuorisotyönohjaajana. Hän on ollut liiton hallituksessa vuodesta 2014 ja tästä ajasta varapuheenjohtaja 1.10.2015 lähtien. ■

Edustajiston sähköinen vaali on 14.–21.3.2018.

Ehdokaslistat ovat nähtävänä www.dtl.fi/vaalit-2018-sivulla. Varsinaisen äänestyksen toimittamisesta lähetetään jäsenille erillinen ohje jäsenen liitolle ilmoittamaan sähköposti-osoitteeseen. ■

Muistathan ilmoittautua

Ilmoittautuminen Kirkon diakonian päiville on avattu osoitteessa www.lyyti.fi/reg/diakonianpaivat. Diakonian päivät ovat Lahdessa 13.–15.9.2018.

Ohjelman ja ilmoittautumislinkin löydät sivulta www.dtl.fi/kdp2018. Majoitusta tarvitsevien kannattaa ilmoittautua nopeasti, jotta pääsee valitsemaan mieleisensä hotellivaihtoehdon. Huom! Vielä ehtii ”Early Bird” -hinnoin, toukokuun jälkeen osallistumismaksut nousevat.

Ilmoittautuminen Dtl:n osastojen toimihenkilöpäivään 16.4. on myös menossa. Päivään kutsutaan jokaisesta osastosta kaksi osallistujaa. Ilmoittautumaan pääset tapahtumasivulla www.dtl.fi/tapahtumat. Ilmoittautuminen päättyy 30.3. ■

Vuoden diakoniatyöntekijä 2018

Nyt etsitään vuoden diakoniatyöntekijää. Liiton hallitus valitsee yhden ansioituneen diakonian asiantuntijan jäsenistön ehdotusten pohjalta vuoden diakoniatyöntekijäksi.

Ehdokas on voinut nostaa esille ajankohtaisen teeman paikallisesti tai valtakunnallisesti. Hän on voinut kunnostautua kehittämällä itseään, ammattitaitoaan ja diakoniatyötä. Ehdokas voi olla rohkea ja ennakkoluuloton uudistaja tai varma arjen ahtaja. Ehkä hän on henkilö, joka on ottanut vastuuta yhteisistä asioista. Tai tehnyt kaikkea edellä mainittua. Varmaa on, että hän on Diakoniatyöntekijöiden Liiton jäsen. Osasto, työyhteisö tai vähintään kolme liiton jäsentä voivat lähettää ehdotuksia liiton hallitukselle kirjallisesti perusteluineen 11.4.2018 mennessä s-postilla toimisto@dtl.fi (otsikoksi ”Vuoden diakoniatyöntekijä”). ■

UUSI JÄSENETU

Akavan ja Danske Bankin yhteistyönä on toteutettu uusi jäsenetu akavalaisen liittojen jäsenille. Dtl:n ja KNT:n jäsenet saavat tästä lähtien pysyvästi Danske Bankista jäsenetuna erityishinnan asuntolainalleen ja peruspankkipalveluilleen. Edut koskevat niin Danske Bankin nykyisiä asiakkaita kuin asiakkuutensa Danske Bankiin siirtäviä akavalaisen liiton jäseniä. Lue eduista tarkemmin: www.danskebank.fi/akava. ■

**JÄSENETUNA HUIPPUEDULLINEN
ASUNTOLAINA.**

Hyödynnä etusi: danskebank.fi/akava

KESKITY OLENAISEEN.

Danske Bank

MIKÄ SAA MAAHANMUUTTAJAN AVAAMAAN KIRKON OVEN?

*Kirkko ei ole sama eilen,
tänään ja huomenna
– toivottavasti. Kirkko on jäsentensä
näköinen, samaan aikaan paikallinen ja
globaali yhteisö. Maahanmuuttajataustaisille
jäsenille kirkko on koti ja perhe.*

Kirkon jäsenmäärän vähen-
tyessä sen yhtenä olemassa-
olon pelastusrenkaana pide-
tään maahanmuuttajien liittymis-
tä kirkkoon. Näin kuitenkin on
tehnyt vasta pieni prosentti muut-
taneista.

Mitkä asiat vaikuttavat maa-
hanmuuttajien kirkkoon liittymis-
eseen? Entä mikä saa heidät
avaamaan kirkon oven ja millainen on vieraskielisen seurakuntatyön merkitys heidän valinnassaan? Näihin kysymyksiin etsin vastauksia haastattele-
malla maahanmuuttajataustaisia kirkon jäseniä ja vieraskielisen seurakuntatyön työntekijöitä opinnäytetyössäni. Kaikille tutkimukseen osallistuneille maahanmuuttajille luterilainen kirkko oli pääsääntöisesti ennestään vieras, joten siihen liittyykseen heillä oli monta kynnystä ylittettävänä.

Valintaan vaikuttaa moni asia

Kristillisen vakaumuksen omaavat maahanmuuttajat etsivät jo muuttaessaan itselleen ennestään tutun hengellisen yhteisön tai kirkon. He löysivät kuitenkin pysyvän hengellisen kodin myöhemmin luterilaisesta kirkosta ja sen jäsenyydestä.

Luterilaiseen kirkkoon heille avautui ovi erityisesti omalla kielellä tapahtuvan jumalanpalveluselämän kautta. Heidän kirkkovalintansa taustalla vaikuttivat myös suomalainen tai Suomessa jo pidempään asunut puoliso sekä halu integroitua.

Ne maahanmuuttajat, joille kristillinen usko ja kirkot olivat ennen muuttoa olleet vieraita

asioista, luterilaisen kirkon ovi avautui omalla kielellä saadun avun ja matalan kynnyksen toiminnan kautta. Avainhenkilönä tässä kohdassa oli heille tuttu ”maamies”, joka pyysi mukaan seurakunnan toimintaan. Siten heidän ensimmäiset kirkko-askeleensa suuntautuivat muun muassa omakieliseen perhekerhoon, leirille tai yhteiselle aterialle. Toiminnan mielekkyys, osallisuuden kokemus, hengellinen etsintä, kirkon luotettavuus sekä aikuisrippikoulun suorittaminen vaikuttivat heidän halunsa tulla kristityksi ja liittyä kirkon jäseniksi.

Kielellä on merkitystä

Vieraskielistä seurakuntatyötä tehdään pääkaupunkiseudulla mm. arabiaksi, englanniksi, kiinaksi, viroksi ja venäjäksi. Tutkimukseni mukaan ilman tätä omakielistä säännöllistä seurakuntatyötä olisi monilla jäänyt kokonaan kirkon ovi avaamatta.

Tutkimukseen osallistuneiden mielestä kirkon vetovoimatekijöistä merkittävimpiä olivat omakieliset, osaavat ja työhönsä sitoutuneet työntekijät, jotka kulkivat tulijoiden vierellä eri elämäntilanteissa. Vieraskielisellä työllä pystyttiin monipuolisesti vastaamaan maahanmuuttajien sosiaalisiin ja hengellisiin tarpeisiin

Kirkko on koti

Ihminen ymmärtää kohtaamista. Tällä ajatuksella eräs tutkimukseen osallistunut halusi tulla esiin kirkon vieraanvaraisen asenteen ja vastaanoton merki-

tyksen uusille tulijoille. Se näytti toteutuneen hyvin vieraskielisen seurakuntatyön yhteisöissä. Ihmiset kuvasivat kirkkoa perheeksi ja kodikseen.

Tutkimuksessa tuli kuitenkin esiin kokemus siitä, että vieraskieliset yhteisöt kaipaavat enemmän yhteyttä, tunnustusta ja kutsua yhdenvertaiseen asemaan kirkossa suomen- ja ruotsinkielisen työn kanssa. Ratkaisuna tähän nähtiin yhteistyön kehittäminen sekä työn omistajuuden ja osaamisen laajentaminen erityistyöstä osaksi paikallisseurakuntien työtä. ■

Diakonissa **Tarja Korpaeus-Hellsten**

tutki opinnäytetyössään, mitkä asiat vaikuttavat maahanmuuttajien kirkkoon liittymiseen, mikä saa heidät avaamaan kirkon oven ja millainen on vieraskielisen seurakuntatyön merkitys heidän valinnoissaan.

Ihminen ymmärtää kohtamista – Maahanmuuttajan liittyminen evankelis-luterilaisen kirkon jäseneksi, opinnäytetyö 2017, sosionomi, YAMK.

PELKKÄ KUPLA VAI ONNISTUNUT UUDISTUS?

Kirkon tilastojen uudistumisesta on kulunut reilu vuosi. On aika kysyä, miten meni. Mitä sanoo Kirkkohallituksen väki? Entä nuoriso- ja diakoniatyöntekijät?

Joulukuussa 2016 Dino-lehdessä oli iso juttu otsikolla ”Kirkon tilastot uudistuvat – Miten, miksi ja milloin?” Jutun kirjoittaja **Tuomo Halmeenmäki** Kirkkohallituksesta lupasi uusien tilastojen palvelevan käyttäjiä entistä paremmin. Kysytään siis ensin juuri Halmeenmäeltä, mitä hän miettii nyt.

– Uudistus onnistui hyvin. Jäsen- ja taloustilastojen osalta siirryttiin kokonaan automaattiseen tiedonkeruuseen, jolloin seurakuntien ei tarvitse toimittaa erikseen tietoja. Toimintatilastojen osalta uudistus oli suurin ja koski suoraan monia seurakuntien työntekijöitä. Sekä tietojen sisältö että keruutapa muuttuivat, mikä luonnollisesti aiheutti monenlaista epätietoisuutta ja epävarmuutta vuoden mittaan, mutta pääosin niistä selvittiin hyvin.

Paljon palautetta

Halmeenmäki sanoo, että toimintatilastojen tietosisältö muuttui merkittävästi uudistuksessa.

– Tämä johtuu siitä, että tavoitteena oli kehittää tilastoja täyttämään muuttuneita tietotarpeita entistä paremmin. Nykyään saamme muun muassa seurakunnan työntekijöiden kohtaamisista seurakuntalaisten kanssa ja seurakunnan yhteistyökumppaneista uutta tietoa.

Hänelle on ropissut paljon palautetta uudistuksesta.

– Jatkamme sen pohjalta tilastojen kehittämistä. Erityisesti tietojen saatavuuteen kirkon tilastopalvelussa ollaan tyytyväisiä, vaikka palvelu on toiminut loppuvuodesta hitaasti. Toimintatilastojen tietojen keruu on herättänyt paljon sekä myönteistä että kielteistä keskustelua, mikä on luonnollista suurehkon uudistuksen alussa. Monia käytettävyyteen liittyviä asioita on parannettu jo viime vuoden aikana, mutta paljon parannettavaa jää myös tuleviin vuosiin. Palvelua kehitetään koko ajan, joten uusia asioita kannattaa ehdottaa, jos jokin tieto ei löydy.

Reaaliaikaisuus puhuttaa

Johtava asiantuntija **Katri Vappula** Kirkkohallituksesta sanoo, että tilastouudistuksessa on otettu monta askelta hyvään suuntaan.

– On kiinnostavaa käydä kirkontilastot.fi-sivulla ja katsoa, mitä kaikkea tietoa sieltä saakaan irti. Itseäni ilahduttaa esimerkiksi se, että nyt eri ikäryhmiä ja toimintamuotoja koskevat kävijämäärät esitetään niin, että ne ovat keskenään vertailukelpoisia.

Vappula sanoo, että keskustelua on herättänyt muun muassa reaaliaikaisen tilastoinnin vaatima työ määrä ja tarpeellisuus.

– Reaaliaikaisuuden toive on noussut paikallisseurakuntien tarpeista. Sen avulla voi nähdä toimintojen ja resurssien jakautumisen vuoden eri aikoina ja hyödyntää tilastoja strategisessa suunnittelussa. Minulle Kirkkohallituksen asiantuntijana riittäisi vanhan mallinen kerran vuodessa tehtävä takautuva tilastointi, mutta monen seurakunnan kirkkoherra ja päättäjät voivat hyötyä tästä reaaliaikaisuudesta. Aika näyttää, kuinka tätä saatavaa tietoa oikeasti tullaan hyödyntämään.

Partiotyön tilastoinnista

Vappula on saanut runsaasti yhteydenottoja partiotyön tilastoinnista.

– Sen suurin kehittämishaaste olisi löytää tapa, jossa vapaaehtoiset toimijat pääsisivät itse suoraan tilastoimaan toiminnan siten, että työntekijän ei tarvitsisi toimia kirjurina välissä. Muutamissa seurakunnissa tähän on vuoden aikana päästykin. Ihanteellista olisi lisäksi löytää tapa, jossa vapaaehtoisen tekemä tilastointi olisi suoraan hyödynnettävissä sekä seurakunnan että Suomen Partiolaisten tilastointijärjestelmiin. Nyt monin paikoin samat tiedot joudutaan naputtelemaan uudestaan useampaan tilastojärjestelmään.

Vappulan mukaan asioita mutkistavat myös seurakuntien käyttämät eri tilanvaraus- ja tilastointiohjelmat, jotka kaikki toimivat vähän eri tavoin.

Työn monipuolisuus näkyy

Asiantuntija **Titi Gävert** Kirkkohallituksesta sanoo, että koskaan ennen ei ole ollut näin kattavasti saatavilla ajankohtaista numerotietoa diakoniatyöstä.

– Uusi tilastointi toi valtavasti uutta tietoa. Yksi suurista muutoksista on se, että kerätyt tiedot ovat nyt saatavilla pitkin vuotta eivätkä noin vuoden viiveellä, kuten aiemmin. Nyt meillä on lukumäärätietoina ja graafeina näytettävissä diakoniatyöstä se, minkä mutu-tietona olemme tienneet aiemmin. Nyt näemme, että yksilökohtaisissa kohtaamisissa joulukuu poikkeaa valtavasti suhteessa muihin kuukausiin ja että diakoniatyön ryhmätoiminta on laajaa. Siitä noin kymmenen prosenttia kohdentuu erityistä tukea tarvitseviin. Diakoniat toteuttamat lukuisat retket ja leirit tekevät toukokuun työstä kovin toisenlaista verrattuna muuhun aikaan vuodesta.

Gävertin mielestä uusi tilasto tuo seurakuntatyön kokonaisuutta ajatellen aiempaa paremmin näkyväksi diakoniatyön monipuolisuuden.

– Yhtenäisellä tilastoinnilla kerätty tieto tekee seurakunnan eri työmuotojen yhteneväisyyksien ja erojen kuvailun mahdolliseksi. Uusi tilasto antaa sisällöllisesti erittäin merkittävää uutta tietoa vapaaehtoisten tekemistä kotikäynneistä sekä diakonian sidosryhmäyhteistyöstä, jossa julkisen ja kolmannen sektorin lisäksi tehdään yllättävän paljon yhteistyötä yritysten kanssa.

Entä onko joitakin asioita tippunut pois tilastoinnista?

– Esimerkiksi perherakenteessa aiemmin eriteltiin yksinhuoltajat, nyt huoltajuuteen ei oteta enää kantaa. Samoin vapaaehtoisten lukumäärä kirjataan nyt seurakunnasta kokonaisuutena, eikä diakonian vapaaehtoisten määrää kerätä erikseen. Tämä on harmillista, mutta ei vaarallista. ■

– Uusi tilastointitapa ei ole vielä saavuttanut työntekijöiden luottamusta Vantaalla, Iris Sotamaa sanoo.

Luottamus hataralla pohjalla

Kasvatusasiain sihteeri **Iris Sotamaa** koordinoi seurakunnan kasvatustyötä Vantaalla. Hän on keskustellut useiden työntekijöiden kanssa uudesta tilastosta.

– Uusi systeemi helpottaa tilastointia siten, että paineet eivät kasaannu loppuvuoteen. On hyvä, että tilastointia voi tehdä pitkin vuotta. Hyvää on myös se, että tehty työ tulee näkyväksi tilastoinnin kautta. On kätevää, että tilastoinnin voi tehdä kännykällä.

Sotamaa sanoo, että ensimmäisen vuoden jälkeen työntekijöiden luottamus uutta systeemiä kohtaan on kuitenkin hataraa. Monen mielestä uusi tilastointitapa ei toimi.

– Jotkut sanovat odottavansa kauhulla, miltä tilastot näyttävät esimerkiksi neljän vuoden kuluttua. On tapauksia, joissa työntekijä on tilastoinut valtavan määrän asioita, joita ei seuraavana päivänä olekaan löytynyt tilastoista. Tuskailua ja epätietoisuutta herättää esimerkiksi se, että käytössä on kaksi apsia. Toinen kuulemma toimii ja toinen ei.

Ruutuvihkot yhä käytössä

Työntekijät kokevat myös jääneensä vaille koulutusta.

– Heille on vain sanottu, että nyt alatte käyttää tätä järjestelmää. Ehkä tämä on seurakuntakohtaista, mutta ainakin Vantaalla tällaista kritiikkiä on kuulunut, Sotamaa kertoo.

Työntekijät kokevat, että järjestelmä on kankea. Jos haluaa ajantasaista tietoa, sitä saa ulos vain muuttaman kerran vuodessa.

– Varhaiskasvatuksen ohjaajien kokouksessa tuli ilmi, että työntekijät kirjaavat yhä kaiken ylös ruutuvihkoihinsa. Tilaston käyttäminen koetaan monimutkaiseksi ja tiedon oikein kirjautumiseen ei luoteta. ■

TÄTÄ MIELTÄ OLEN

Kolme työntekijää vastasi viiteen kysymykseen uudistuneista kirkon tilastoista.

**HELI LINDROOS,
JOHTAVA
DIAKONIAITYÖNTEKIJÄ**

Mitä hyvää?

Tilastointityö tulee tehtyä siinä sivussa. Tilastohässäkkä jää pois vuodenvaihteesta. Lähiesimies näkee suoraan seurakunnan kalenteriohjelmasta, onko tapahtuma tilastoitu. Tilastointi tehdään tuoreeltaan.

Mitä huonoa?

Diakoniaityöstä on kadonnut työntekijän henkilökohtainen tilasto. Työntekijän ja lähiesimiehen on vaikea seurata työn toteutumista. On esimerkiksi vaikea saada selvää, ovatko perhetyön diakonin asiakkaat todella painottuneet perheisiin. On myös kadonnut tieto siitä, kuinka monta eri asiakasta työntekijällä on vuoden aikana.

Onko helppo käyttää?

Meillä on käytössä Prime. Yhteiset tapahtumat ovat haasteellisia. Tuleeko päällekkäisiä merkintöjä samasta tapahtumasta? Ainakin Primessä on selkeästi teknisiä ongelmia. Prime ei ole vienyt esimerkiksi avustusten euromääriä tilastoon asti, vaikka asetukset on tehty oikein. Primien käyttö-mukavuus on surkea. Ihan turhan paljon klikkauksia vaaditaan, jotta saisi asiansa tilastoon asti. Ohjelman oletukset ovat epäloogisia ja teettävät lisätöitä.

Mitä korjaisit?

Korjaisin tilastointiin käytettävät ohjelmat seurakunnan päässä (Prime) ja tilaston esillepanon Kirkkohallituksessa. Siellä on surkean pientä tekstiä, joka näkyy huonosti näytöllä ja vielä huonommin printtinä. Tilastoluvut eivät vaihdu, vaikka muuttaa ehtoja (vain pylväsdiaagrammi muuttuu, sen alla luvut näyttävät koko ajan yhteenlaskettuja lukuja). Tilastosta ei saa ulos kuukauden asiakasmäärää vastaanotolla. Sieltä saa vain viikottaisen pylväsdiaagrammin. Luvut täytyy laskea käsin klikkaamalla numero ulos jokaisesta pylvästä erikseen.

Lisäisin tilastoihin välineen oman ja tiimin työn seurantaan.

Muuta?

Uudistus ei tuo merkittävästi uutta näkyviin. Onkohan niin, että syvällisempi diakonian asiakkaiden kohtaaminen katoaa erilaisten tilastoon kirjattujen kevyempien kohtaamisten sekaan?

Tilastointi ei palvele lähiesimiehen työtä eikä oman työn seurantaan.

MEIJU RIIHELÄ, DIAKONI

Mitä hyvää?

Kännykkäsovellus ja Katrina-asiakasohjelman suora tilastointi helpottavat kyllä toimintaa. On kätevää tilastoida suoraan kännykällä ne kontaktit, joista ei tehdä asiakastietoa Katrina-järjestelmään. Näitä ovat satunnaiset tapaamiset, puhelut, meilin ja muun somen kautta tehdyt yhteydenotot. Nyt ei tarvitse erikseen avata tietokoneohjelmaa tai täytellä lappusia.

Mitä huonoa?

Tilastoinnin luokitukset asiakkaista eivät korreloi asiakkaiden realiteettien kanssa. On ihan eri asia, onko ihminen työelämän ulkopuolella vanhuuseläkkeen takia vai työttömyyden johdosta. Myöskään yksinhuoltajuus ei tule tilastoinnissa esille.

Työntekijän elämässä on usein tilanteita, jolloin tilastointia ei ole ehtinyt tehdä, kuten äkillinen sairaus tai loma, joka alkaa välittömästi tilaisuuden jälkeen. Etenkään diakoniassa kaikkia kohtaamiskontakteja ei todellakaan tule tilastoitua. Asiakkaat saattavat soittaa kun on työmatkalla tai muussa hankalassa paikassa.

Kohtaamisen syvyys tai haastavuus ei tule tilastoinnissa esiin millään tavalla. Kontakteissa mitataan ainoastaan määrää eikä sen vaativuutta. On todella eri asia paneutua kriisikeskustelussa asiakkaan elämään kuin hoitaa puhelinkontakti vähällä vaivalla. Kun tilastot eivät kerro työn määrästä, mistä ne kertovat?

Onko helppo käyttää?

Käytettävyys on sinänsä teknisesti helppo. Katrina-ohjelmassa asiakas onneksi tilastoituu automaattisesti. Olen huomannut, että eri työntekijöillä ja eri seurakunnissa on varsin erilainen tulkinta tilastoinnista. Ohjeistus ei ole yksiselitteinen. Koska tilastot lopulta menevät yhteen laariin koko kirkon osalta, olisi välttämätöntä, että kaikki täyttäsivät tilastot samalla tavalla.

Mitä korjaisit?

Diakonian suhteen muuttaisin kerätyn tiedon validiteettia. Jos haluamme tuoda työtämme ja asiakasymmärrystä nähtäväksi, se ei toteudu nyt.

Muuta?

Vielä enemmän pitäisi miettiä tilastoinnin vaikuttavuutta ja mielekkyyttä. On hyvä, että numeroita ja määriä kerätään, mutta eikö sen pitäisi kuvata työmme sisältöä ja sitä, mihin aikaresurssit suunnataan?

**JARI NOUSIAINEN,
NUORISOTYÖN-
OHJAAJA**

Mitä hyvää?

Tilastotieto on saatavilla suhteellisen reaaliaikaisena netistä ja vieläpä avoimesti kaikkien käyttöön. Voi tutkia myös seurakuntien ja hiippakuntien tilastoja, mikäli tähän halua ja kiinnostusta riittää. Ehkä myös tilastointi on paikkaansa pitävämpi verrattuna edelliseen, koska tilastointi voidaan tehdä heti tilaisuuden jälkeen. Ei myöskään tarvitse tammikuussa alkaa kalenteria selämään ja miettiä, että mitähän tuli tehtyä vuoden aikana.

Mitä huonoa?

Varmaan alkukankeutta on olemassa. Täytyy miettiä tarkasti, mihin mikäkin tilaisuus tulee laittaa, kun tilaisuustyyppejä on paljon. Toki tästäkin löytyy ohjeistus Sakastin sivuilta.

Onko helppo käyttää?

Itse olen käyttänyt Innofactor Primen tilastoappia puhelimella. Sen kautta on nopea hoitaa tilastointi heti tapahtumien jälkeen. Selkeä ja ennen kaikkea helppo, kun tapahtuma on vaan onnistuneesti ja oikein luotu tilastointiasetuksineen. Toki tämä, kuten muutkin uudet asiat, vaatii opettelun.

Mitä korjaisit?

En osaa sanoa. Katsotaan parin vuoden päästä. Nyt kokemusta on vasta yksi vuosi.

Muuta?

Tammikuun tilastopuristukset poissa. Jihaa! ■

Minuuttipelillä mieli paremmaksi

Oman hyvinvoinnin ylläpitäminen voi olla sekunneista tai minuuteista kiinni. Elämäntapamuutos on joskus välttämätön, varsinkin jos olet ajautunut huonoon kuntoon tai stressimittari on ollut punaisella jo pitkään. Täysin mullistavan elämäntaparemontin tekeminen voi olla kuitenkin haastavaa. Moni aloittaa sen, mutta ei pysty ylläpitämään sitä.

Siksi onkin lohdullista, että muutamilla minuuteilla päivässä tai viikossa voi olla jo merkitystä. Niillä pääsee alkuun, ja siitä voi jatkaa myöhemmin perusteellisempaan remontiin.

ARJA LUSA
toiminnanjohtaja, KNT
arja.lusa@knt.fi

Saako kirkossa puhua lakosta?

Hiljattain päättyneellä sopimusneuvottelukierroksella myös kirkon sektorilla valmistauduttiin lakkoon. Tämä ammatti- ja neuvottelujärjestöjen painostustoimi tuli monelle kirkon työntekijälle yllätyksenä. Eiväthän kirkon työntekijät mene lakkoon. Tähän ajatukseen kirkon työntekijät ovat syvästi juurrutettuja. Yli kymmenen vuoden ajan tehdyt keskitetyt palkkaratkaisut, jotka ovat syntyneet edellisen sopimuskauden loppuun mennessä, ovat estäneet sopimussettoimaan tilaan joutumiseen. Työtaistelutoimia ei ole tarvittu eikä niitä ole ollut mahdollista käyttää.

Keskitettyjä ratkaisuja ei enää tehdä. Virka- ja työehtosopimukset sovitaan sektori- ja liittokohtaisesti. Arkielämässä ja mediassa meille on tullut tutuksi, että veturimiehet, linja-auton kuljettajat tai pankkitoimihenkilöt ovat lakossa. Lakko on yksi työtaistelutoimi. Muita työtaistelutoimia ovat työsulku (työnantajatoimi) ja töiden hidastaminen eli italialainen lakko. Ylityökielto ja vuoronvaihtokiello ovat osoittautuneet tehokkaiksi italialaisen lakon muodoiksi. Työtaistelutoimia ovat myös mielenilmaukset ja marssit, jotka tehostavat toisen osapuolen painostamista työehtosopimukseen tai työsuhteeseen liittyvissä asioissa. Lakkoa modernimpiakin työtaistelutoimia on siis käytettävissä. Poliittisia mielenilmauksia on lähivuosina ollut kahteen kertaan.

Työtaistelutoimet ovat aina viimesijaisia toimia, kun neuvottelutoiminnassa ei edistytä. Ammatti- ja neuvottelujärjestöiltä odotetaan tuloksia, palkankorotuksia ja parannuksia työehtoihin. Näistä syistä työntekijät ovat liittyneen liittoon, ja tästä jäsenet maksavat. Millainen on neuvottelijan neu-

votteluvoima tiukan paikan tullen, jos jäsenet vetäytyvät rintamasta sanomalla, että ei kirkon työntekijä mene lakkoon tai ryhdy ammattiliiton asettamiin muihin painostuskeinoin? Ammattiliiton voima on sen jäsenissä, jotka ovat jäsenmaksullaan sitoutuneet yhdessä edistämään neuvottelutavoitteita tai estämään työnantajan esittämät heikennykset.

Viranhaltijoilla on rajoitettu lakko-oikeus, toisin kuin työ-sopimussuhteisilla. Erityisen rajoitettu se on hengellisen työn viranhaltijoilla. Viranhaltijan on lakon aikana tehtävä kirkon hengelliseen työhön liittyvät tehtävät: toimitukset, kristillinen kasvatus ja opetus, sielunhoito, diakonia ja lähetystyö. Järjestäytyneen jäsenen perusoikeuksiin kuuluu lakko-oikeus. Tiedostamme, että kirkon työntekijät eivät ole yhdenvertaisia muiden työntekijöiden kanssa ja lainsäädäntömuutokselle on tarvetta. ■

KIRKKOLAIVA KÄÄNTYY HITAASTI

Kirkon hallinto on liian kankea, eikä se enää sovellu kaikilta osin nykyaikaan, jossa kirkko on menettämässä kosketuspintaa ihmisiin. Näin tiivistää haasteet kirkon tulevaisuusvaliokunnan puheenjohtaja Katri Korolainen.

– Meillä on paljon vanhentuneita käytäntöjä ja hidasta hallintoa. Lisäksi pitää löytää uusia toimintamuotoja ja -tapoja, jotta saisimme kirkon hyvän sanoman kukoistamaan, **Korolainen** jatkaa.

Hän kertoo esimerkin. Jos seurakuntayhtymä haluaa myydä tontteja tai muuttaa omistamiensa rakennusten käyttötarkoitusta, asia pitää käsitellä ensin yhtymän seurakunnissa ja sen jälkeen luottamuselimissä. Sitten vielä seurakuntayhtymässä ja lopuksi tuomiokapitulissa.

– Tämä päätöksenteko on hidasta ja päällekkäistä.

Seurakuntalaisten tarpeet keskiöön

Korolainen ilmaisee turhautumista myös työn kehittämiseen, vaikka kehitystyö itsessään onkin tärkeää.

– Teemme kirkon kasvatus työn kehittämistä kuudella eri tasolla: seurakuntatasolla, yhtymätasolla, hiippakuntatasolla, Kirkkohallituksessa, järjestöissä ja sitten vielä kirkon osakeyhtiöissä.

Korolainen haaveilee siitä, että seurakuntatyön kehittämisessä ei tehtäisi päällekkäistä työtä ja et-

– Kirkko on iso organisaatio, jonka kokonaisbyrokratia on ihan järjetön, Katri Korolainen sanoo

tä se tapahtuisi entistä enemmän seurakuntatasolla ja seurakuntalaisten tarpeista käsin.

– Pitäisi puhua isomman ihmisjoukon tarpeista, ei pelkästään pienen seurakunta-aktiivien joukon tarpeista. Me voimme teologisesti sanoa, että jumalanpalvelus on seurakuntaelämän keskus, mutta koska kauneimmat joululaulut ovat kävijämäärän perusteella suosituimpia, eikö niiden pitäisi sitten olla seurakuntaelämän keskus.

Esimerkki kankeasta hallinnosta

Tulevaisuuden kirkon muovaaminen hallinnon ja seurakuntatyön osalta on monopolivinen prosessi. Kokonaishanke lähti liikkeelle keväällä 2014 kirkolliskokousaloitteesta, jonka ajatuksena oli kirkon toiminnan kehittäminen ja kirkon keskushal-

linnon supistaminen. Aloitteessa oli 25 allekirjoittajaa.

Työtä visioimaan perustettiin tulevaisuuskomitea, joka toimi 2015–2016. Komitea jätti syksyllä 2016 kirkolliskokoukselle esityksen toimenpideehdotuksista, jotka tulevaisuusvaliokunta käsittelee asiantuntijoita kuullen.

Viime vuoden toukokuussa päätettiin 17 toimenpidettä, jotka jätettiin Kirkkohallituksen ja muiden tahojen valmisteltavaksi. Nämä esitykset ovat nyt valmistelukierroksella.

Neljä vuotta on jo kulunut, ja valmista ei vielä ole tullut. Tämähän on juuri tyyppiesimerkki kirkon byrokratiasta?

– Juuri näin, Korolainen huokaisee, mutta lisää, että hitaus on myös ymmärrettävää.

– Olemme Suomen vanhin virasto ja neljänneksi suurin työnantaja. Kirkko on iso organisaatio, jonka kokonaisbyrokratia on ihan järjetön.

Vaikeita asioita

Korolainen kertoo, että valiokunta päätyi 17 erilaiseen toimenpide-ehdotukseen, jotta kehitystyö valmistuisi joskus. Päätöksentekoa hidastaa se, että osa toimenpide-ehdotuksista vaatii kirkkolain muutosta. Se tapahtuu vain, jos esitys saa kirkolliskokouksessa kolmen neljäsosan tuen.

Valmistelussa on vaikeita asioita, jotka herättävät intohimoja. Kirkon keskushallinnon supistaminen on yksi niistä. Pöydällä on lisäksi esitys kirkon virkarakenteen muuttamisesta, jossa viroista luovuttaisiin ja kaikkien johtavien viranhaltijoiden tehtävät muutettaisiin määräaikaisiksi. Piispojen virka-ajaksi tulisi kahdeksan vuotta, Kirkkohallituksen virkamiehet työskentelisivät viiden vuoden kausissa. Mikäli kirkolliskokous hyväksyy esitykset, niiden toimeenpaneminen kestää pitkään, koska uudistus täytyy tapahtua portaittain.

Pienet uudistukset tulevat ensin

Korolaisen mukaan todennäköisesti kaikkein nopeimmin muuttuvat lihaksi pienemmät toimenpide-ehdotukset.

– Tällainen on esimerkiksi nuorten osallisuuden lisääminen kaikilla tasoilla ja myös päätöksenteon

tasoilla. Osallisuuden tapoja kartoitetaan tällä hetkellä, ja työryhmän pitäisi saada työnsä valmiiksi tänä keväänä. Ne ovat sitten esityksiä kirkolliskokoukselle, jotka se hyväksyy tai hylkää.

Toinen asia, minkä Korolainen uskoo tapahtuvan kohtuullisen nopeasti, on esteiden poistaminen seurakuntalaisten vapaaehtoistyöstä. Se ei vaadi suuren kirkollisen nuijan kopsahtamista pöytästä. Seurakunnat voivat koko ajan tehdä itsenäisesti päätöksiä, joissa ne vahvistavat vapaaehtoisuuden merkitystä. Näin tapahtuukin eri puolilla Suomea. Korolainen nostaa esimerkiksi Kallion seurakunnan ja Vantaan seurakunnat, joissa vapaaehtoistyötä tehdään laajasti ja koordinoitusti.

– Tiedän paljon muitakin esimerkkiseurakuntia, mutta näiden hyvien käytänteiden leviäminen tässä isossa maassa eri seurakuntiin on se olennainen juttu.

Työotteen pitää muuttua

Nuorten ja vapaaehtoisten osallisuuden lisääminen vaatii Korolaisen mukaan seurakunnan työntekijöiltä työotteen ja identiteetin muutosta. Työ tulee olemaan jatkossa vapaaehtoisia ja seurakuntalaisia valmentavaa. Muutoksessa seurakuntalaiset eivät ole enää yleisiä, vaan työntekijät ovat vahvistajia ja kouluttajia.

Tässä työssä kirkon diakonia- ja nuorisotyöllä on pitkät perinteet, sillä molemmilla työaloilla vapaaehtoinen vastuunkanto on rakennettu jo työn sisään. Tämän on huomionnut muun muassa Espoon hiippakunnan piispa **Tapio Luoma**, joka pohti Dinon (2/2017) haastattelussa, miten ”sen viisauden ja ymmärryksen saisi laajemmin käytöön koko kirkon työn osalle”.

– Meillä on jumalanpalveluksessa ehtoollisen asettaminen säädetty siten, että siihen vaaditaan pappi, mutta muuten tehtäviä voidaan jakaa laajemmin. Entä jos tehtäisiin siten, että on kymmenen vapaaehtoista ja yksi pappi, ja tehdään sillä porukalla se jumalanpalvelus, Korolainen kysyy. ■

KIRKON VIRKA- JA TYÖ- EHTOSOPIMUS 2018–2020

*Kirkon sopijaosapuolet pääsivät
15.2. sopuun uudesta virka- ja
työehtosopimuksesta.*

Tätä kirjoitettaessa JUKOn hallitus on jättänyt kunnan, valtion, kirkon ja Avaintan neuvottelutokset vahvistamatta tukeakseen yliopistosektorin neuvotteluja, joissa palkansaajajärjestöt ovat jättäneet työtaisteluvaroituksen ja valtakunnansovittelija sovittelee tilannetta.

Ei mikään yhden yön juttu

Virka- ja työehtosopimuksista neuvotellaan usein yömyöhään, mutta yhdessä yössä ne eivät synny. Edellisen KirVESTES:n voimassaolo päättyi 31.1.2018, mutta neuvottelut käynnistyivät jo joulukuussa järjestöjen irtisanottua sopimuksen. Muun muassa palkkaukseen ja työaikoihin liittyviä asioita oli tuolloin työstetty työryhmissä jo vuoden verran. Liitot olivat kuulleet jäsenistönsä näkemyksiä sopimuksen epäkohdista. Ennen neuvottelujen alkua liittojen edustajista koostuva JUKOn kirkon neuvottelukunta asetti JUKOn neuvottelutavoitteet.

Neuvottellen ja sopien

JUKOn, Kirkon alan Unionin ja Kirkon alojen sekä Kirkon työmarkkinalaitoksen tavoitteita yhteensovittamalla syntyi reilun kahden viikon sopimuksetoman tilan jälkeen neuvottelutulos kirkon virka- ja työehtosopimukseksi ajalle 1.2.2018 – 31.3.2020.

Ennen neuvottelutuloksen syntymistä neuvottelut katkesivat kahdesti. Ensin syynä olivat

osapuolten eriaävät näkemykset palkkausjärjestelmän uudistamisesta. Toisella kerralla neuvottelut katkesivat kiistaan sopimuskauden pituudesta ja palkankorotusten tasosta. Tässä vaiheessa JUKOn valmistelut työtaisteluvaroituksen jättämiseksi olivat jo hyvin pitkällä, mutta JUKOn toimintatapojen mukaisesti ratkaisua yritettiin koko ajan löytää neuvottelemalla, missä lopulta onnistuttiinkin.

Joukkovoimaa

Yksityissektorilla sovittiin tällä kierroksella 24 kuukauden sopimuksia. Kirkon 26 kuukauden sopimuskausi on yhtenevä kunnan, valtion ja muiden JUKOn sopimusten kanssa. Julkisen sektorin yhtenevät sopimuskaudet mahdollistavat parhaiten näiden sopimusten välisen koordinaation ja JUKOn eri sopimusalojen välisen tuen. Tämä on ison, monialaisen neuvottelujärjestön vahvuus, jota ei yksittäisellä pienellä liitolla ole. Osoituksena tästä tuesta on se, että yliopistojen tes-neuvottelujen kriisiytyessä JUKOn hallitus jätti pöydälle jo syntyneiden neuvottelutulosten vahvistamisen. Tämän koordinaation työnantaja haluaisi mielellään murtaa, ja KiT tavoittelikin kahden vuoden kautta. Kirkon alan Unioni tuki JUKOn vaatimusta 26 kuukauden kaudesta, mutta Kirkon aloille lyhyempi kausi ja pienemmät palkankorotukset olisivat sopineet vallan hyvin.

Palkankorotuksia ja kertaeriä

Yleiseen palkkausjärjestelmään kuuluvien tehtäväkohtaisia peruspalkkoja korotetaan 1,1 prosentin yleiskorotuksella 1.4.2018 ja yhden prosentin yleiskorotuksella 1.4.2019. Kesäkuun 2018 palkanmaksun yhteydessä maksetaan lisäksi 108 euron kertaeriä ja kesäkuun 2019 palkanmaksun yhteydessä 368 euron kertaeriä. Maksun edellytyksenä on vähintään viiden kuukauden palvelusuhde 1.4. – 31.10., palvelussuhteeseen on sisällytettävä koko kesäkuu ja kesäkuussa on maksettava palkkaa. Osa-aikaiselle kertaeriä maksetaan suhteessa hänen työaikaansa.

Lisäksi seurakunnan tulee käyttää 1.1.2020 alkaen 0,5 prosentin erä suorituslisiin (nykyinen hava) ja 0,6 prosentin järjestelyerä suorituslisiin ja/tai tehtäväkohtaisiin palkkoihin. Järjestelyerän jaosta neuvotellaan seurakunnan ja luottamusmiesten kesken. Seurakuntiin, joissa ei ole JUKOn luottamusmiestä, annetaan myöhemmin tarkemmat ohjeet.

Henkilökohtainen palkanosa uudistuu

Harkinnanvaraisen henkilökohtaisen lisän (hava) korvaava suorituslisä on otettava käyttöön seurakunnissa 1.1.2020. Suorituslisiin käytettävä määrä on vähintään 1,1 prosenttia yleiseen palkkausjärjestelmään kuuluvien peruspalkkojen yhteismäärästä.

Jos seurakunnassa on käytössä hava, sen käyttöä on jatkettava 2019 loppuun asti. Jos havaan on käytetty vuoden 2013 sopimusratkaisun mukaista järjestelyä, otetaan tuo määrä huomioon suorituslisän vähimmäismäärässä noissa seurakunnissa. Kunnan ja valtion sopimuksista tuttu tuloksellisuuserä suunnataan kirkon sopimusallalla suorituslisän rahoittamiseen.

Samalla toteutetaan myös vuosisidonnaisen palkanosan muutos kokemukselliseksi. Euro-määräistä kokemuksellista maksetaan 1.1.2020 alkaen viisi kokemuksellista kerryttävän vuoden jälkeen vähintään neljä prosenttia vaativuusryhmän keskipalkasta, 10 vuoden jälkeen vähintään kahdeksan prosenttia vaativuusryhmän keskipalkasta ja 15 vuoden jälkeen 12 prosenttia vaativuusryhmän keskipalkasta. Kenenkään muutoshetkellä maksussa oleva palkka ei tästä muutoksesta johtuen laske. Mikäli maksussa oleva vuosisidonnainen palkanosa on pienempi kuin uuden kokemuksellisarjastelmän mukainen kokemuksellista, korotetaan se kokemuksellismäärysten mukaiseksi.

Kokemuksellisuudistus tuotti JUKOn neuvottelijoille päänvavaa. Kirkon neuvottelukunnassa käydyin pohdinnan jälkeen muutokseen oltiin kuitenkin valmiita, sillä suorituslisän käyttöä ei olisi muutoin saatu ulotettua kaikkiin

seurakuntiin pakollisena. Sopimus on aina kokonaisuus, ja suorituslisän käyttöönottoa pidettiin tärkeänä. Sopijaosapuolet tulevat panostamaan suorituslisän käyttöön liittyvään koulutukseen. Tarkoituksena on, että suorituslisä on aidosti kannustava, palkitseva ja oikeudenmukaiseksi koettu palkanosa.

Etenemistä teksteissä ja jatkotyötä

Etenemistä tapahtui myös joissain tekstikysymyksissä. Moduulityöaikamallin käyttöä hankaloittaneet aikarajoitukset poistuvat, ja malli voidaan jatkossa ottaa käyttöön joko toistaiseksi voimassaolevana tai määräajaksi. Myös leirin johtajalisän maksamista rajoittaneet osallistujamääräkirjaukset poistuvat. Erityinen leirityöhyvitys, yksi vapaapäivä, voidaan jatkossa myöntää myös arkena pidettäviltä vähintään 36 tunnin leireiltä. Leirityön nykytilannetta aletaan selvittää työryhmässä, jotta sopimusta voidaan kehittää ottamaan huomioon leirityön aiheuttama kuormitus.

Kokeiluluontoisia puhelinpäivystyskorvausmääräyksiä muokattiin ja määräykset vakinaistettiin ”mobiilitavoitettavuuskorvauksen”-nimellä. Sopijaosapuolet tunnistavat, että osa työajattomien puhelinpäivystyksestä ja mobiilitavoitettavuudesta on sitovampaa kuin mitä mobiilitavoitettavuusmää-

räyksissä tarkoitetaan. Ratkaisua tähän etsitään sopimuskauden aikaisissa työryhmissä. JUKOlle keskeinen työryhmässä edistettävä kokonaisuus on myös lähiesimiesten palkkauksellisen aseman selkeyttäminen.

JUKOn vahvuus on liittojen jäsenissä

Valmistautuminen vuoden 2020 neuvotteluihin aloitetaan heti, jotta JUKO olisi tuolloin nykyistäkin vahvempi ja pystyisi parantamaan seurakunnissa työskentelevien jukolaisten palvelussuhteen ehtoja. JUKO ei koskaan tavoittele lakkoa, mutta neuvotteluissa onnistuminen edellyttää entistä parempaa työtaistelunvalmiutta sekä valmiutta työtaisteluoorganisaatiota. Aiheesta on uskallettava puhua myös kirkon sektorilla. JUKO ja liitot aloittavat työn kirkon omasta lainsäädännöstä johtuvien lakkorajoitusten selvittämiseksi ja niiden poistamiseksi.

Koska JUKOn vahvuus tulee nimenomaan sen liittojen jäsenistä, on ehdottoman tärkeää, että seurakuntien diakoniatyöntekijät ja nuorisotyöntekijät kuuluvat liittoon ja vieläpä sellaisiin liittoihin, jotka ajavat jäsentensä asiaa, eivätkä ole vain työnantajajan peesaajia. ■

puheenjohtaja

ILKKA KALLIOKOSKI
puheenjohtaja, KNT
ilkka.kalliokoski@evl.fi

Kevättä ja keskustelua

Vuoden vaihtumisesta on jo tovi kulunut. Piimeimmät päivät ovat takana ja valon määrä lisääntyy päivä päivältä. Noin kymmenen yrityksen jälkeen talvikin lopulta tuli sopivasti hiihtolomien aikaan myös eteläiseen Suomeen. Hiihtolomalla jotkut ovat ansaitsemallaan lomalla ja jotkut ovat työssä; leireillä ja muissa talven puuhissa.

On hyvä tehdä työtä, kun on rauha tehdä työtä. Työrauha on lopulta meidän osalta saavutetukin. Edellinen sopimuskausi päättyi tammikuun lopussa. Neuvottelutulos työnantajan ja työntekijöiden välille yritettiin saada aikaiseksi, mutta ennen edellisen sopimuskauden loppumista uutta sopimusta ei kuitenkaan saatu solmituksi. Näkemykset useista kysymyksistä olivat sen verran kaukana toisistaan, että ajaututtiin sopimuksettomaan tilaan.

Erilaisia työtaistelutoimia alettiin valmistella siltä varalta, että sopimusta ei synny. Äärimmäisenä työtaistelutoimenpiteenä on lakko, jos neuvottelutulos ei synny. Se on palkansaajan keino kertoa työnantajalle, että työstä on maksettava oikeudenmukainen palkka. Se on keskustelua, jota työmarkkinapöydässä käydään.

Nyt käydyllä neuvottelukierroksella keskustelu johti lopulta siihen, että sopimus kirkon työmark-

kinalaitoksen kanssa saatiin tehdyksi. JUKOn neuvottelijoilla oli kirkon työmarkkinapöydässä keskeinen rooli sopimuksen syntymisessä. Prosenttikorotuksissa palkkoihin saatiin muuhun julkiseen sektoriin verraten kelpo neuvottelutulos. Lisäksi erityisesti KNT:n jäsenistölle tärkeissä leirityön kysymyksissä saatiin parannusta aikaan.

Voimassa oleva sopimus tarkoittaa sitä, että meillä on työrauha – rauha tehdä työtämme rauhassa. Saamme keskittyä siihen, minkä parhaiten osaamme – kasvatuksen ja nuorisotyön asiantuntijoina toimimiseen kukin omalla työpaikallamme. On asioita, joissa on vielä parannettavaa, mutta tärkeää on, että meillä on sopimus, joka antaa meille hyvät puitteet työhömmö.

Työn iloa ja kevään valoa. ■

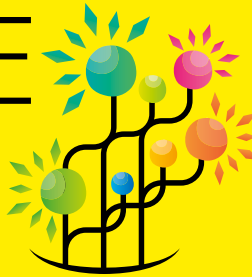

KUVA KUVA-AHTI | HARRI JÄNTTI

MIELENTERVEYS

PÄIHDE PÄIVÄT

RUSMEDELSDAGARNA

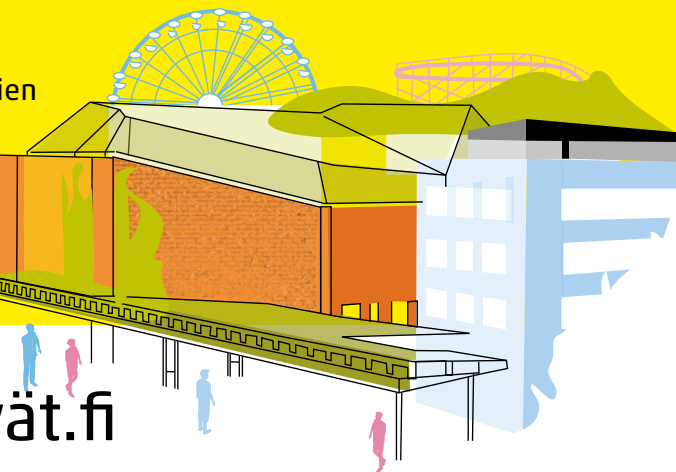

15.-17.5.2018
HELSINGIN
KULTTUURITALO

KEHITÄ MIELENTERVEYS- JA PÄIHDEOSAAMISTASI,
VAHVISTA VERKOSTOJASI

Päihdepäivät on sosiaali- ja terveysosaajien
keväinen koulutustapahtuma, jonka
kymmenet seminaarit vahvistavat
ammattilaisten päihdeosaamista ja
mielenterveystaitoja.

Ilmoittaudu 25.4. mennessä.

www.päihdepäivät.fi

***NYT**
Liittokasko,
Turvakasko tai
Peruskasko
-50%

Kasko, joka ei jätä tien päälle

Me olemme turvasi tien päällä – joka ikisellä kilometrillä. Liikennevakuutuksen lisäksi löydät meiltä kattavimmat kaskot autollesi. Ammattiliittojen jäsenille räätälöity Liittokasko ei jätä sinua pulaan: sen laaja sijaisautoetu takaa vara-auton käyttöösi parhaimmillaan jopa tunnissa, jos oma ajopelisi saa kohtalokkaan kolhun tai simahtaa teknisen vian takia kesken matkan.

Kurvaa osoitteeseen turva.fi ja päivitä kaskovakuutus ajan tasalle.

T turva
Hymyile, olet Turvassa

* Etu on voimassa verkkokaupassa ja koskee yksityisasiakkaan henkilö- tai paketti-auton uutta Liittokasko-, Turvakasko- tai Peruskaskovakuutusta, jonka alkamispäivä on 5.1.-31.3.2018. Edun saa ensimmäisen vuoden vakuutusmaksusta.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva • www.turva.fi • puh. 01019 5110

opiskelija

MARIA RAJANIEMI
Sosionomi-diakoniopiskelija,
Oulu
Diakoniatyöntekijäliiton
opiskelijajyhdyksen

**Kevättä
ilmassa**

KOULUN KÄYTÄVILLÄ KÄY KUHINA. Osa keskustelee pienissä ryhmissä, joku jää hieman kauemmas taakse tarkkailemaan. Opiskelijat nykäsevät keltaisiin haalareihin pukeutuneita tutoreita hihasta ja kyselevät: Missä on ruokala? Mistä löydän kirjaston? Porukka jakautuu pieniin ryhmiin ja jalkaudumme yhdessä tutustumaan väistöiloihimme. Uudet opiskelijat ovat siis aloittaneet opinnot ja saapuneet kampuksellemme Ouluun.

ON AINA MUKAVA NÄHDÄ UUSIA KASVOJA, jotka imevät tietoa pesusienien lailla. He ovat valmiita oppimaan. Meillä vanhoilla opiskelijoilla on tärkeä rooli olla aktiivisesti läsnä perheydyttämässä sekä tukemassa uuden, ison opiskelijaryhmän ryhmäytymistä, jottei kukaan jää yksin. Yhdessä tekeminen on nimittäin parhaimmillaan hyvä luovuuden ja innovatiivisuuden lähde oppimiskokemuksille, eikä koulutehtävien tekeminen yhdessä tunnu läheskään yhtä raskaalta, kuin yksin.

ME MUUT OPISKELIJAT OLEMME ALOITTANEET KURSSIEN TEKEMISEN vanhalla, hyväksi-havaitulla kaavalla. On ihanaa huomata kuinka pitkä, kylmä sekä pimeä talvi alkaa väistyä ja kevät saapuu nopeaa vauhtia tuoden valoa ja lämpöä päiviin. Aurinko on pilkاهدللut pilvien lomasta täällä Oulun korkeudellakin jo muutamina päivinä. Sillä onhan

se mukavaa, kun D-vitamiinia saa muualtakin kuin purkista.

TALVEN PIMEYS VOI UUVUTTAA OPISKELIJAA TEHTÄVÄPAINEN ALLA ENTISESTÄÄN. On jopa tutkittu, että pimeydestä voi aiheutua kaamosmaennusta, jonka oireita ovat ärtyisyys, toivotomuuden tunne sekä voimattomuus. Ei ole siis ihme, että välillä koulutehtävien tekeminen ja oppiminen ei innosta.

**He ovat
valmiita
oppimaan.**

ITSELAITAN NÄIN KEVÄTAURINGON ALLA SUKSET JALKAAN ja lähdän ladulle nauttimaan ulkoilusta ja keväisestä säästä. Ulkoilun päätteeksi oma mieli on kummasti keventynyt ja ajatus koulukirjoihin tarttumisesta ei tunnukaan enää niin vaivalloiselta. Omiin diakoniatyön opintoihin on tänä keväänä ehtinyt kuulua sielunhoidon erilaisia menetelmiä, oman hengellisyyden kasvun pohtimista sekä hiljentymiseen opettelua. Ulkoilmasta saa ammennettua itselleen roppakaupalla juuri noihin kyseisiin kursseihin liittyviä hyviä asioita.

TOIVOTAN UUDET OPISKELIJAT Tervetulleeksi KAMPUKSELLEMME. Samalla kannustan jokaista opiskelijaa huolehtimaan omasta jaksamisesta sekä lähtemään ulos ihmettelemään koulutehtävien välissä tuota ihanaa luonnonilmiötä, aurinkoa. ■

Diakoniatyöntekijöiden Liiton sääntöjen mukaan edustajiston jäsenten vaali pidetään joka neljäs vuosi. Edustajisto on liiton ylintä valtaa käyttävä toimielin.

Edustajiston vaalissa äänioikeutettuja ja ehdokaskelpoisia ovat liiton varsinaiset jäsenet (eivät siis opiskelija-, eläkeläis- tai rinnakkaisjäsenet).

Vaali suoritetaan sähköisenä äänestyksenä 14.3.–21.3.2018 kello 12.00 asti.

Sähköinen äänestys tapahtuu kotisivuilla (www.dtl.fi) olevan Vaalit 2018 -linkin kautta. Linkistä avautuu jäsenrekisterin sivu, johon sinun tulee kirjautua sivulla annetun ohjeen mukaisesti. Tähän tarvitset jäsennumerosi (neljä numeroa), jonka löydät jäsenkortista, Dino-lehden osoitekentästä tai kysymällä osoitteesta toimisto@dtl.fi.

Kirjautumisen jälkeen avautuu jäsentietosivusi, jonka ylä-

laidassa on ÄÄNESTÄ -linkki. Täältä löydät ehdokaslistat ja voit äänestää mielestäsi ehdokasta. Järjestelmän asetukset takaavat vaalisalaisuuden säilymisen.

1. Valitse listasta ehdokas, jota äänestät.
2. Valinnan jälkeen paina JATKA-nappia.
3. Seuraavaksi ohjelma pyytää vahvistamaan tekemäsi valinnan. Painamalla VAHVISTA rekisteröity antamasi ääni.

Kun äänestys on tallentunut, häviää jäsensivultasi Äänestä-linkki.

ki. Voit siis äänestää vain kerran ja antamaasi ääntä ei voi vahvistamisen jälkeen enää muuttaa.

Äänestysaikaa sinulla on 21.3.2018 klo 12.00 saakka.

Äänestysajan päätyttyä vaalilautakunta kokoontuu laskemaan äänet ja vahvistamaan vaalin tuloksen 21.3.2018. Vaalin tulos ilmoitetaan kokouksen jälkeen kotisivuilla.

Jos jäsennumerosi on hukassa tai kirjautumisessa on ongelmia, ota viipymättä yhteys toimistoon: toimisto@dtl.fi tai 010 2190 300 (ma-pe klo 9–15).

Direktiv inför valet av representantskap hittar ni på förbundet hemsida www.dtl.fi/vaalit-2018. ■

DIAKONIATYÖNTEKIJÖIDEN LIITON EDUSTAJISTON VAALI 2018 EHDOKASLISTAT

A Pirkankaari	
Tampereen hiippakunta	
2	Salminen Helena, Jämsä

B Pori-Kokemäen pontevat	
Turun hiippakunta	
3	Sassila Kirsi, Luvia

C Hämeen nopeat	
Tampereen hiippakunta	
4	Kröger Tiina, Hämeenlinna
5	Pulli Sari, Riihimäki
6	Helminen Henna, Hämeenlinna

D Haloo Helsinki-Vantaa	
Helsingin hiippakunta	
7	Suomi Pirjo, Helsinki
8	Merivuori Liisa, Helsinki
9	Niemi Pinja, Helsinki
10	Pesti Kristian, Helsinki
11	Leinonen Arto, Helsinki
12	Jalo Mirja, Vantaa

E POP ETELÄ-SAVO	
Mikkelin hiippakunta	
13	Mustonen Marja, Savonlinna

F Kotkan ja Kouvolan rovastikunnat	
Mikkelin hiippakunta	
14	Leinonen Mervi, Hamina
15	Rintanen Marja, Kouvola

G Turku toispuol jokke	
Turun hiippakunta	
16	Valtonen Ulla, Rusko

H Tillsammans är vi starka	
Borgå stift	
17	Helisma Eila-Sisko, Tammerfors

I Pohjoinen ulottuvuus	
Oulun hiippakunta	
18	Haho Erja, Kiiminki
19	Järvi Riku-Matti, Oulu
20	Keränen Teija, Kemi
21	Kukkonen Markku, Rovaniemi
22	Rekilä Kari, Oulu
23	Suni Mirva, Rovaniemi

J Nauravat Saarat	
Espoon hiippakunta	
24	Holkerinoja Sonja, Kauniainen
25	Saksa Inkeri, Vantaa

K Virve Voittoon	
Tampereen hiippakunta	
26	Valkeavuori Virve, Hollola

L Vaikuttajat Etelä-Pohjanmaalta	
Lapuan hiippakunta	
27	Rintakallio Liisa, Seinäjoki
28	Kivistö Minna, Lapua

M Itä-Suomen ääni	
Kuopion hiippakunta	
29	Valkonen Erja, Siilinjärvi

N Keski-Uusimaa	
Espoon hiippakunta	
30	Naapuri Timo, Kärkölä

O DTL / Lappeenrannan osasto	
Mikkelin Hiippakunta	
31	Tuomikoski Ari, Lappeenranta

P Lohjan Rovastikunta	
Espoon hiippakunta	
32	Hanhikorpi Maria, Vihti

Q Etelä-Pirkanmaa	
Tampereen hiippakunta	
33	Ägrén Minna, Tampere
34	Ojalahti-Diallo Pia, Tampere

R För samarbete	
Borgå stift	
35	Grahn Eija, Åbo

S Rautaista osaamista Keski-Suomesta	
Lapuan hiippakunta	
36	Fuchs Elina, Jyväskylä
37	Junttila Sami, Jyväskylä

NUORISOTYÖNOHJAAJAN ASEMA ON OLLUT NÄKYJÄ JA PUURTAMISTA

Kirkon nuorisotyönohjaajat juhlivat tänä vuonna 70-vuotista taivaltaan. Vuosikymmeniin on mahtunut monenlaisia vaiheita.

Kun elämä talvi- ja jatkosodan jälkeen alkoi etsiä normaaleja uomiin, oli myös seurakuntien nuorisotoiminta saatava jälleen vauhtiin. Ne vakituiset nuorisotyöntekijät, jotka selviytyivät sotien tiimellyksestä, palasivat takaisin töihin. Vapaaehtoisista kerhonohtajista tehtävänsä jatkoi vain noin 79 prosenttia, mikä oli kristilliselle poikatoiminnalle merkittävä menetys. Vakituiset poikatyöntekijät palasivat työhönsä yleensä entisiin ehdoin, entisellä palkkatasolla. Rahanarvon lasku johti siihen, että palkkaus ei enää vastannut elinkustannuksia. Monet siirtyivät muihin tehtäviin. Jo syksyllä 1945 oli tahtoa yhteisestä esiintymisestä palkka-asiaassa, mutta ei ollut hallintoelintä, johon vedota ja jolla olisi ollut määräsvaltaa asian korjaamiseksi.

Kiireellinen tehtävä

Helmikuussa 1946 Poikien Keskuksen talvipäivien yhteydessä alkoi tapahtua, kun muutamia poikatyöntekijöitä kokoon-tui ylimääräiseen neuvonpitoon tilanteen korjaamiseksi. Poikien Keskuksen toiminnanjohta-

ja **Sulo Karpio** sai kiireellisen tehtävän laatia alustava suunnitelma yhteisen yhdistyksen perustamiseksi. Karpio otti tehtävän vastaan, mutta huomasi pian olevansa suurten vaikeuksien edessä. Papisto, jonka har-teilla oli seurakuntatoiminnan elvyttäminen, ei kannattanut yhdistyksen perustamista lainkaan. He näkivät yhdistyksessä vain vaatimuksia ja vallan tavoittelua. Papisto oli sitä mieltä, että pitäisi odottaa, kunnes asiassa päästäisiin selvyteen Kirkkohallituksen arvovallalla.

Yhdistys syntyy

Onneksi Karpio tajusi kirkon järjestyksen. Koska poikatyöntekijöiden asema oli miltei hätättilassa, hän ei jäänyt odottelemaan, vaan laati luonnoksen perustettavan yhdistyksen tarkoituksesta ja tavoitteista. Luonnoksessa todetaan ”ottaen huomioon vallitsevan hätätilan on tavoitteisiin pyrittävä heti eikä jäätävä odottamaan vaikeasti koolle saatavaa kokousta”. Toiminta käynnistyi, ja yhdistyksen perustamiskokous pidettiin Nokialla syyskuun 3.päivänä 1948. Tätä KNT:n perustamisajan tilannetta on muisteltu aina lii-

ton täyttäessä tasakymmeniä. Joka kerta kysyn hämmästelen, onko mikään muuttunut. Nuorisotyönohjaajan palkalla juuri ja juuri elättää perheen.

Liiton ydintehtävä pysynyt

Liiton rooli jäsenten edunvalvojana ja ammatillisen aseman kehittäjänä on ollut merkittävä. Liiton ydintehtävä on pysynyt samana. Nuorisotyönohjaajien koulutus on merkittävästi kehittynyt. Koulutuskurssilla aloitettiin, ja nyt viran kelpoisuuseh-tona on amk-tutkinto. Nuorisotyönohjaajan virka seurakunnassa on nuorisotyön asiantuntijan virka. Varhaiskasvatuksenohjaajan virka kasvatuksen asiantuntijana on nuorempi. Sen syntyjuuret ovat nuorisotyönohjaajan viran kehittymisen yksi säie. Vallittavasti edelleen seurakunnissa nämä asiantuntijat kokevat jäävänsä papiston jalkoihin, kun päätetään työalan johtamisesta tai henkilöstövähennyksistä. Viran palkkauksen kehittämisessä riittää edelleen tehtävää, jotta tehtävänkuvan vaativuus tunnistettaisiin palkkausjärjestelmässä nykyistä paremmin. ■

SULO KARPIO – YHDISTYKSEN PERUSTAJA

Sulo Karpion (s. 1890) nuoruus kului piirustuskoulu- ja taideteollisuuskoulussa. Nuoruuden suunnitelmassa oli taiteilijan ura. Hänellä oli myös musiikillisia lahjoja ja hän soitti orkesterissa. Rakkaita harrastuksia olivat myös lukeminen ja retkeily.

Karpion työura alkoi kirjapainoalalla, jossa hänen taitonsa olivat laajasti käytössä. Ensimmäinen kirja Kalle Koljosen seikkailut ilmestyi 1927. Karpio oli loistava kertoja. Hän piti tarinailtoja Kallion kirjastossa, jonne lapset jonottivat tunteja ennen tilaisuutta. Vuonna 1966 perustettiin Kertojen Kerho, jonka tehtävänä oli kertomisen taidon elvyttäminen ja ylläpitäminen sekä kristillisessä toiminnassa kerrottaviksi sopivien tarinoiden kirjoittaminen ja julkaiseminen.

Kristilliset poikatyöntekijät ry:n puheenjohtajana Sulo Karpio toimi vuosina 1946–52. Hämmästyttävästi voi tajuta sen työmäärän paljouden, joka hänellä oli yhdistyksessä, toiminnanjohtajan tehtävän ohella. Puhelinneuvonnassa pyydettiin apua leirivastusten tekemiseen, alustuksen pitämiseen vanhempain kokoukseen, tulo- ja menoarvion tekemiseen ja esityksen tekemiseen kolmen palkkaluokan palkankorotukseen. Vieraillessaan seurakunnissa hän tuli tuntemaan poikatyöntekijöiden aseman seurakunnissa. Vuosikautia hän jaksosi valmistella muistomerkkiä ”urhoollisten nuorisohjaajien vaimojen kunniaksi”. ■

LÄHTEET

Näkyjä ja puurtamista, 1996 Kirkon nuorisotyöntekijät 50 v historiikki, matrikkeli Näköalapaikalta, 2006, yhdistyksen 60 v juhla-julkaisu, matrikkeli

KNT:N HISTORIA LYHYESTI

- 1946** Sulo Karpio laatii luonnoksen poikatyöntekijöiden yhdistykselle. Toiminta käynnistyy Poikien Keskus ry:n jaostona.
- 1948** Yhdistyksen perustava kokous pidetään 3.9. Nokialla.
- 1949** Nuorisohjaajien koulutus käynnistyy Seurakuntaopistolla ja Lärkkullassa.
- 1957** Naiset hyväksytään jäseniksi sääntömuutoksella.
- 1958** Riihimäen vuosikokouksessa etsitään uutta linjaa. Johtokunnan enemmistöksi valitaan Seurakuntaopistosta valmistuneita nuorisohjaajia.
- 1962** Yhdistyksen tekemä palkkatutkimus paljastaa eripalkkaisuuden kaupunkien ja maaseudun sekä miesten ja naisten välillä.
- 1967** Ensimmäiset yhdistyksen tunnuksella varustetut sormukset jaetaan.
- 1971** KNT:n edustaja pyydetään Seurakuntaopiston ja Sisälähetysopiston valintakokeisiin asiantuntijana.
- 1974** Neuvotteluja fuusioitumisesta Finlands Svenska Ungdomsledare r.f.:n ja Suomen Diakonien Liiton kanssa. Sulo Karpio kuolee 84-vuotiaana.
- 1977** Yhdistyksen uusi nimi Kirkon nuorisotyöntekijät –Kyrkans ungdomsarbete ry.
- 1980** Ilmassa leijuu lakonuhka: kiistakäsityksenä leirityöaikaohjeet.
- 1986** Ehdotus piispainkokoukselle ja kirkolliskokoukselle kirkkolain muuttamisesta niin, että siinä mainitaan nuorisotyönohjaajat.
- 1987** Harri Heinon tutkimus kertoo, että kirkkoherrat pitävät nuorisotyöhön soveliaimpina alle 35-vuotiaita.
- 1994** KNT:n jäsenmäärä kasvaa räjähdysmäisesti: järjestäytymisaste on lähes 80 prosenttia.
- 1996** Yhdistyksen 50-vuotishistoriikki ja työntekijä-matrikkeli julkaistaan tammikuussa Seinäjoella.
- 2004** Yhdistykselle valitaan ensimmäinen nainen puheenjohtajaksi.
- 2008?** Jaakko Ovakian jäsenaloite käsitellään vuosikokouksessa Tampereella. Johtokunta saa valtuudet selvittää Akavan jäsenyyttä.
- 2009** Ero Kirkon aloista ja siirtyminen Akavan jäsenyhdistykseksi. Liitto aloittaa itsenäisenä järjestönä.

KYYKYTTÄMISTÄ VAI TYÖHYVINVOINTIA?

Kilpailukykyksopimuksella voidaan myös tukea työssä jaksamista. Näin toimitaan Anna Kärrin seurakunnassa Joutsenossa.

Kilpailukykyksopimus eli kiky on kuohuttanut seurakunnissa. Kyseessä on kesällä 2016 solmittu työehtosopimus, jonka avulla pyrittiin parantamaan Suomen talouden kilpailukykyä ja työllisyyttä. Sopimus sisälsi palkkatason jäädyttämistä, työajan pidentämistä, lomarahojen leikkauksia ja työnantajamaksujen vähentämistä. Työajan pidennystä ei erikseen sovittu määräaikaiseksi, kuten esimerkiksi lomarahaleikkauksen kanssa tehtiin. Tämä tarkoittaa sitä, että työaika pidentyi pysyvästi.

Työajan lisäys toteutuu vaihtelevasti

Kilpailukykyksopimuksen todellisista vaikutuksista ja hyödyistä voidaan olla monta mieltä. Toimiiko se oikeasti niin, kuten sen alkuperäisenä ajatuksena on ollut? Seurakunnissa ovat puhuttaneet erityisesti vaihtelevat ja erilaiset tavat toteuttaa työajan lisäystä. Kilpailukykyksopimuksen mukaisesti vuosittaista työaika pidennetään keskimäärin 24 tunnilla vuosittaista ansiotasoa muuttamatta.

Joissakin seurakunnissa on päädytty työajan lisäämiseen kolmella kokonaisella päivällä. Se on työntekijöiden kannalta huono, hyvinvointia ja jaksamista vähentävä tapa. Toisissa seurakunnissa on taas päädytty aivan toisenlaisiin, työntekijöiden jaksamista ja hyvinvointia tukeviin ratkaisuihin. Näin on tehty Joutsenon seurakunnassa Lappeenrannassa. Siellä työskentelee nuorisotyönohjaaja **Anna Kärrri**.

Anna Kärrriä kiky ei kiukuta, sillä Joutsenossa ymmärretään, että hyvinvoiva työntekijä on myös työnantajan etu.

Joutsenossa ollaan joustavia

Lappeenrannan seurakuntayhtymän yhteinen kirkkoneuvosto teki päätöksen, jonka mukaan työajan lisäys käytetään vapaamuotoiseen ja vapaaehtoiseen työkykyä ylläpitävään liikuntaan, ulkoiluun tai henkiseen huoltoon.

– Kiky-työkykyliikunta pitää olla ennalta suunniteltua ja kirjattuna ylös. Jos ei osallistu työkykyä ylläpitävään toimintaan, työajan lisäys tehdään työnkuvan mukaisilla tehtävillä, Anna Kärrri kertoo.

Tässä mallissa jokainen työntekijä suunnittelee itsenäisesti oman tapansa toteuttaa kikyä. Niille, jotka eivät halua harrastaa liikuntaa, on annettu mahdollisuus lisätä työtehoa muilla keinoin, kuten vaikkapa meditoimalla.

– Kaikilla on työajan lisäystä puoli tuntia viikossa tai tunti kahdessa viikossa. Sen voi toteuttaa myös pidempinä suorituksina, esimerkiksi osallistumalla pyöräilytahtumaan. Vaihtoehtoista pitää keskustella etukäteen esimiehen kanssa, Kärrri jatkaa.

Tiimi liikkuu yhdessä

Anna Kärrin nuorisotyöntiimiin kuuluu hänen työparinsa ja kasvatuksen pappi. Tiimi käyttää kiky-työnajanlisäyksen liikuntaan.

– Olemme pyrkineet vähintään kerran syksyllä ja keväällä tekemään jotain yhdessä kikyn merkeissä. Usein olemme käyneet lounaalla, ja sen jälkeen lähteneet kävelemään ja suunnittelemaan kautta tai pitämään ai-vorihtä tulevaisuuden toiveistamme nuorisotyön saralla.

– Tällä tavalla toteutettu työajan lisäys on erittäin hyvä ratkaisu, Kärrri lisää. ■

Sairauspoissaolot laskussa

Etelä-Saimaa-lehden mukaan pitkään kasvaneet sairauspoissaolot kääntyivät Lappeenrannan seurakuntayhtymässä viime vuonna laskuun ja jopa alittivat vuoden 2014 tason.

”Lappeenrannan seurakuntayhtymän tapa toteuttaa kilpailukykysovimusta ei miellyttänyt kaikkia seurakuntalaisia. Liikunnan salliminen työajalla herätti epäilyt lenkkeilystä veronmaksajien rahoilla. Epäilevien tuomaitten mielipiteet muuttuvat viimeistään tilastoja tarkasteltaessa. Pitkään kasvaneet sairauspoissaolot kääntyivät laskuun viime vuonna ja alittivat vuoden 2014 tason. Liikuntaan käytetyillä kiky-tunneilla saattaa olla jotain osuutta asiaan.”

Työajalla sallittu liikunta oli työnantajan kädenojennus henkilökunnalle. Nyt sen on todettu parantaneen työntekijöiden jaksamista. Myös työnantajalla on syytä hymyyn; tuottavuus kasvaa, kun ihmiset eivät sairastele niin paljon. ■

Ping, työnantaja!

Kikyssä on työntekijän näkökulmasta kyse lähinnä palvelussuhteen ehtojen heikennyksistä. Olisi kohtuullista ja toivottavaa, että kiky-tunnit voisi käyttää mahdollisimman luovasti ja joustavasti työviihtyvyyttä ja jaksamista edistäväksi.

Työntekijän etu on myös työnantajan etu. Se maksaa itsensä takaisin parantuneena työhyvinvointina ja vähentyneinä sairauspoissaoloina. ■

Näin siitä on sovittu

Virka- ja työehtosopimuksen mukaan työajan lisäys voidaan toteuttaa kokonaisina virkistys-, koulutus- tai retriittipäivinä, jotka sijoitetaan viranhaltijan vapaapäivälle.

- Työajan lisäyksen voi hoitaa myös osallistumalla työterveyshuollon suosittelemaan työkykyä ylläpitävään toimintaan, jota työnantaja ei muutoin huomioi työajaksi.
- Vain vapaapäiville sijoituvia, kokonaisen työpäivän kestäviä tapahtumia voi olla maksimissaan kolme vuodessa.
- Työpäiville normaalien työtehtävien lisäksi sijoittuva työmäärän lisäys voidaan toteuttaa myös esimerkiksi ammattikirkallisuutta lukemalla, lisätyillä soittoharjoituksilla (kanttorit), sosiaalisen median tai erilaisten teknisten välineitten käyttöä opettelemalla tai koulutukseen osallistumalla.
- Työmäärän lisäys voidaan toteuttaa myös edellisten kohtien yhdistelmänä, joka toteuttaa 24 tunnin työmäärän lisäyksen vuodessa. ■

Lähteet: Kirkon kiky-pdf, sakasti.evl.fi, Etelä-Saimaa (13.2.2018)

VALO ON

Valokuvaajana etsin pimeän keskeltä valoa, sen löytäminen on kiehtonut minua niin kauan kuin jaksan muistaa. Nuorisotyönohjaajana jaan monien ihmisten valoisa hetket, mutta välillä myös kuljen heidän kanssaan pimeissä laaksoissa. Läheysyhteinen koetan rakentaa siltoja ihmisten ja järjestöjen, ikäryhmien ja jopa mannerten välille. Siltoja elää ja jakaa hetken matkaa elämää, sitä Sanan synnyttämää ja Jumalan luomaa.

Valo on värien ja näkemisen edellytys. Värit ovat olemassa pimeässäkin, mutta valo nostaa ne näkyviksi. Monet nuorena mustavalkoisiksi koeutut asiat ovat tänään täynnä elämänmakuista sävyä. Nuoruuden suorat väylät arkielämään ovatkin kiemuraisia polkuja, ja valo tavoittaa aina välillä jonkin mutkan, toisen jäädessä tyystin pimeään.

Joh. 12:35–36

Matkaa teemme ihmisten rinnalla iloiten, armon väyliä yhdessä etsien ja välistä heidän puolestaan taistellenkin. Huoliaan jakaen ja ne Taivaan Isän eteen kantaen. Meille ammattilaisille vain on tärkeää muistaa myös oman elämämme sielunhoito. Valon kuvaajina, Jumalan valosta elävinä armonkerjäläisinä matkatessa tulee oivaltaa se, että armon edessä ei tarvitse, eikä edes saa jäädä vain ulkopuoliseksi tarkkailijaksi. Armoon tulee sukeltaa ja mitä enemmän elämänmutkia ja mutia tulee vastaan, sitä enemmän me armoa tarvitsemme ja sitä todellisempi armo on. Vajavaisina me voimme heijastaa sitä rakkautta, jota saamme vastaanottaa ja elää samalla todeksi armon sanomaa.

35. *Jeesus sanoi heille: ”Vielä vähän aikaa on valo teidän keskuudessanne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Pimeässä kulkeva ei tiedä, mihin menee.*

36. *Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia.” Jeesus puhui tämän, meni pois ja kätkeytyi heiltä.*

Turvallista ja armorikasta matkaa. ■

Teksti Alpo Syvänen,
80-prosenttinen nuorisotyönohjaaja,
20-prosenttinen lähetyssihteeri
ja sivutoiminen valokuvaaja

KUVA TYÖSTÄNI

Mitä teet juuri nyt, kysyi Dino-lehti ja pyysi lähettämään kuvan. Tässä kuusi katsausta työntekijöiden arkeen.

Johtava diakoniatyöntekijä **Maria Rumpunen** Martinseurakunnasta tekemässä Cabel-valmennuksen kotitehtävää. Kuva Sari Niemelä

Johtava nuorisotyönohjaaja **Pasi Härkönen** Espoon Leppävaaran seurakunnasta on juuri päättänyt kehityskeskustelut ja laatii työvuorolistoja. Kuva Pasi Härkönen

Johtava diakoniatyöntekijä, yhteisvastuukeräyksen sihteeri **Virve Valkeavuori** Hollolan seurakunnasta on valmiina lipastempaukseen. Kuva Virve Valkeavuori

Nuorisotyönohjaaja **Heli Järvi** Kokkolan suomalaisesta seurakunnasta tekee viime hetken paperihommia toimistolla ennen vapaille siirtymistä. Kuva Heli Järvi

Diakoniatyöntekijä **Leena Kopperi** Helsingin tuomiokirkkoseurakunnasta uuden Jatkasaaren Hyvän toivon kappelin toiminnan avauksessa. Paikan päällä jaettiin ilmapalloja ja tikkareita. Kuva Leena Kopperi

Nuorisotyönohjaaja **Jarkko Voutilainen** (vas.) Kuopion Tuomiokirkkoseurakunnasta kertaalee EA-In tehtäviä. Kuva Jarkko Voutilainen

Salassapito ja uhkaavat tilanteet

”Saanko kertoa epäilemäni varkaan nimen, vaikka hän on asiakkaani? Miten kerron tai saanko kertoa asiakkaastani, joka uhkailee ihmisiä väkivallalla?” Salassapitoon liittyvät kysymykset askarruttavat usein erityisesti diakoniatyöntekijöitä.

Monesti kysymykset liittyvät nimenomaan jonkinlaisiin uhkaaviin tilanteisiin tai tapauksiin, joissa velvollisuudet tuntuvat olevan jossain määrin ristiriidassa. Vahvana tuntuu myös elävän käsitys, että diakoniatyöntekijän salassapitovelvollisuus olisi sama kuin papilla. Näin ei kuitenkaan ole. Pappaja koskeva salassapitovelvollisuus seuraa kirkkolain ripisalaisuutta koskevasta säännöksestä, mutta kirkon muita viranhaltijoita koskeva vaitiolovelvollisuus seuraa pohjimmiltaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetusta laista eli julkisuuslaista.

Julkisuuslain mukaan viranomaisen palveluksessa oleva ei saa paljastaa asiakirjan salassa pidettävää sisältöä tai tietoa, joka asiakirjaan merkittynä olisi salassa pidettävä. Vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa paljastaa senkään jälkeen, kun virkasuhde on päättynyt. Selkeää on siis, että esimerkiksi diakonian asiakkuus on salas-

sa pidettävä tieto. Ero diakoniatyöntekijän ja papin salassapitovelvollisuudessa tulee korostuneemmin esiin, kun on kyse tilanteista, joissa salassapitoa olisi tarve koetella. Kun pappia kuullaan todistajana, pappi ei kirkkolain perusteella saa ilmaista sitä, mitä yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa on hänelle uskottu. Julkisuuslaissa sen sijaan on säädetty salassa pidettävien tietojen antamisesta muille viranomaisille ja muun muassa poliisilaisilla on säännös, joka tietyissä tilanteissa oikeuttaa tiedon saamiseen.

On hyvä huomioida, että sekä pappaja että julkisuuslain perusteella vaitiolovelvollisia koskee velvollisuus ilmoittaa tekeillä olevasta törkeästä rikoksesta. Papin tosin on ensin kehotettava henkilöä itseään ilmoittamaan asiasta viranomaisille. Jos tämä ei siihen suostu, papin on ilmoitettava asiasta itse. Asianomaisista pappi ei silti saa suoraan tai välillisesti ilmaista. Muut kirkon työntekijät eivät ole ilmoitusvel-

vollisuuden suhteen erityisasetelmassa, eli heidän ei tarvitse pyrkiä ensin saamaan asianomaisista itseään kertomaan. Jos tietää törkeän rikoksen olevan hankkeilla, eikä anna ajoissa tietoa estettävissä olevasta rikoksesta viranomaiselle tai sille jota vaara uhkaa, tulee itse syyllistyneeksi törkeän rikoksen ilmoittamatta jättämiseen, josta säädetään rikoslain 15 luvun 10 §:ssä. Samassa lainkohdassa myös luetaan rikokset, joita ilmoitusvelvollisuus koskee. Muunlaisia ilmoitusvelvollisuuksia kirkon viranhaltijoille seuraa esimerkiksi lastensuojelulaista. ■

Voit lähettää lakimiehelle ajankohtaisia kysymyksiä osoitteeseen
 tiina.laine@dtl.fi
 tai arja.lusa@knt.fi

JUSSI MAASOLA,
erityisnuorisotyönohjaaja,
Jyväskylä

**Työaika
pukkaa,
eikä edes
ahdistaa**

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNNASSA on aloitettu työaikakokeilu helmikuussa. Meillä noudatetaan moduulityöaika, jossa moduulilla tarkoitetaan noin kahden tunnin mittaista työkokonaisuutta. Viranhaltijalla on 19 moduulia viikossa. Viikoittaisten moduulien lisäksi kertyy 12 kiky-moduulia vuodessa.

OLEN SAANUT TEHDÄ KIRKON TYÖAJATONTA TYÖTÄ reilut

kaksikymmentä vuotta, joten muutoksen työaikaan siirtymisessä pitäisi olla radikaali. Jostain syystä en ole kokenut harmitusta. Missä on vastarinta ja uudistuksen pelko? Olo on kuin Pohjanmaan miehellä, kun hän katseli lakeuksia ja totesi: Mikä ristus ny o, ku ei eres aharista? (olen muuten umpi keskiuomalainen, mitäpä minä Pohjanmaasta ymmärrän, en mitään...)

TYÖAIKAAN SIIRTYMINEN ei ole helppo homma, eikä se tapahdu tuosta vaan. Meillä uutta työaika harjoitellaan neljä kuukautta. Se on hyvä. Kukaan meistä ei osaa, ellei harjoittele. Nykäsän Matti sanoi aikanaan jotenkin näin: keulalla ponnistetaan ja ilmassa korjataan.

**Kukaan
meistä ei osaa,
ellei
harjoittele.**

YMMÄRRÄN ERITTÄIN HYVIN, ETTÄ TYÖAIKAAN SIIRTYMINEN TUNTUU JOIDENKIN MIELESTÄ HULLULTA. Olemme kuin taiteilijoita, jotka ovat tottuneet tekemään työn juuri niin kuin sen parhaaksi olemme nähneet. Nyt taiteilijat yritetään työntää samaan muottiin. Tämähän pilaa kaiken luovuuden, intohimon ja vapauden.

KUITENKIN NE SEURAKUNNAT, JOISSA MODUULITYÖAIKAA

ON KOKEILTU, ovat olleet pääsääntöisesti tyytyväisiä. Työ tasapäistyy, ja jokainen hoitaa oman ruutunsa. Työ tulee entistä näkyvämmäksi ja työn suunnitelmallisuus lisääntyy. Moduulityöaika ei kiellä luovuuden käyttämistä työssä, eikä intohimoista suhtautumista työhön.

TYÖAIKAKOKEILUN TARKOITUS on työ- ja vapaa-ajan selkeämpi erottuminen ja työssä jaksaminen, sekä työn tuloksellisuuden parantuminen ja työn selkeytyminen. Myös työn jakautuminen tasaisemmin viranhaltijoiden kesken on tavoitteena. Nämä ovat loistavia asioita, joita kohti ainakin minä haluan kulkea. En oikein keksi, miksi tätä pitäisi vastustaa. ■

14.–21.3. Dtl-edustajiston vaalit

Käytä valtaasi ja äänestä. (klo 12 asti)

LUOTTAMUSMIEHET

JUKON koulutus

22.–23.3. Helsinki

19.–20.3. Tampere

6.4. Dtl-osastojen toimihenkilöiden neuvottelupäivä

Helsingissä klo 10–15.30, ilmoittautuminen www.dtl.fi

13.–15.9.2018 Kirkon Diakonian päivät

Dtl kantaa 2018 kokonaisvastuun Kirkon Diakonian päivistä Lahdessa. Lue ohjelmasta lisää ja ilmoittaudu mukaan: www.dtl.fi.

VAKAVAN kurssi

25.–26.10. Paikka avoin

JOHTAVIEN NUORISOTYÖNTEKIJÖIDEN TYÖKOKOUS

5.–6.11. Partaharju, Pieksämäki

SISUPÄIVÄT 2018 DTL:N VARSINAISILLE JÄSENIILLE

12.11. Pori

15.11. Jyväskylä

16.11. Espoo

Päivä alkaa lounaalla kello 11.30 ja jatkuu koulutuksella noin kello 15.30 saakka, jonka jälkeen on virkistysohjelmaa. Varaa päivä kalenteriisi. Tarkemmat tapahtumatiedot ja ilmoittautumislinkki löytyvät dtl.fi/tapahtumat-sivulta syksyllä. Omavastuu

DIAKONIATYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO

Toiminnanjohtaja
Tiina Laine
TtM, diakonissa
Puh. 010 2190 303
tiina.laine@dtl.fi

Puheenjohtaja 2018
Saara Huhanantti
sosionomi (YAMK), diakoni
Puh. 050 593 5503
saara.huhanantti@evl.fi

Asiamies
Marko Pasma
sosionomi (YAMK), diakoni
Puh. 010 2190 305
marko.pasma@dtl.fi

Varapuheenjohtaja 2018
Carita Riitakorpi
diakonissa, terveydenhoitaja
Puh. 050 303 0574
carita.riitakorpi@evl.fi

Toimistoassistentti
Liisa Rossi
yo-merkonomi
Puh. 010 2190 301
liisa.rossi@dtl.fi,
toimisto@dtl.fi

Lakimies
Maarit Engström
OTM, KTM
Puh. 050 406 6240
lakimies@dtl.fi

KASVATUKSEN JA NUORISOTYÖN ASIAANTUNTIJAT KNT

Toiminnanjohtaja
Arja Lusa
sosionomi ylempi amk
Puh. 044 595 8562
arja.lusa@knt.fi

Puheenjohtaja 2016-2018
Ilkka Kalliokoski
nuorisotyönohjaaja
Puh. 040 547 1888
puheenjohtaja@knt.fi

Jäsenpalvelusihteeri
Tero Fleminch
johtava nuorisotyönohjaaja
puh. 050 461 0568
tero.fleminch@evl.fi

Varapuheenjohtaja 2018
nuorisotyönohjaaja
Anna Karri
Puh. 040 312 6740
anna.karri@evl.fi

Lakimies
Maarit Engström
OTM, KTM
Puh. 044 771 8668
lakimies@knt.fi

LIITY JÄSENEKSI

KUTSU ROHKEASTI
liittoon kuulumattomia kollegoitasi mukaan toimintaan. Yhdessä voimme enemmän! Varsinaiseksi jäseneksi voit liittyä seuraavasti:

Dtl: www.dtl.fi, soittamalla Liisa Rossille puh. 010 2190 301 tai sähköpostitse toimisto@dtl.fi
KNT: www.knt.fi, tai sähköpostitse jäsensivustolle jäsensivustolle@knt.fi tai soittamalla 044 595 8566.
Opiskelijajäseneksi voit liittyä netissä www.dtl.fi tai www.knt.fi

TYÖTTÖMYYSKASSA
hoitaa työttömyyteen ja esimerkiksi vuorotteluvapaaseen liittyviä asioitamme.
Erko – Eryityskoulutettujen työttömyyskassa, puh. 09 7206 4343 (ma-to klo 12–15), www.erko.fi

KÄYTÄ HYÖDYKSESI
jäsenetusi, joihin voit tutustua verkkosivuiltamme www.dtl.fi ja www.knt.fi

GRA! PÄÄSIÄISVAELLUS

© JUHO RINNE 2018

* . A3P1 *

SACRUM

MIELEKÄSTÄ ELÄMÄÄ!

Liisa Seppänen (toim.)

Maa jalkojeni alla

– Kelttiläisiä rukouksia

Kelttiläistä elämänviisautta ja vanhoja rukouksia Brittein saarilta. Raikkaissa teksteissä soi luomakunnan ylistys Pyhälle Kolmelle. Siihen ihminenkin yhtyy keittiössään ja kalastusveneessään, polkua kulkiessaan ja muukalaisia kohdatessaan. Jumala on läsnä kaikessa. Juurevassa arjen uskossa on jotain, jonka luonnonläheinen suomalainen tunnistaa sielunmaisemakseen.

13,80 (18,50)

13⁸⁰

John Vikström

Mielekästä elämää

– Ajatuksia hyvinvoinnista ja elämän tarkoituksesta

Terveys ei ole vain fyysistä hyvinvointia, vaan siihen liittyy myös henkinen, sosiaalinen ja hengellinen ulottuvuus. Tärkeämpää kuin se, miten voimme, on se miten suhtaudumme elämään. Näemmekö elämässä merkitystä – niin päivittäisessä arjessa kuin elämän kokonaisuudessa? Tässä kauniisti kuvitetussa lahjakirjassa arkkipiispa emeritus John Vikström pohtii terveyttä, sairautta ja elämän tarkoitusta.

15,30 (17,90)

väh. 20 kpl 14,10

väh. 50 kpl 13,10

Marja Heltelä

Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa

– Surukodin kirja

Uusi, isotekstinen surukirja sisältää sekä syvästi sielunhoidollista puhetta että käytännön ohjeita läheisensä menettäneelle. Lohdutuksen sanojen lisäksi kirjasta löytyvät ohjeet siunaus- ja muistotilaisuuden järjestämiseen sekä lyhyt johdatus surutyön vaiheisiin.

13,90 (18,90)

väh. 20 kpl 12,50

väh. 50 kpl 10,90

MINERVA

Alk. 10⁹⁰**Virkapaita**

Virkapaidat eri väreissä sokeripalakauluksella. Hihattomat, pitkä- ja lyhythihaiset. Puuvillasta, trikoosta tai sekoitekankaasta. Myös mittailausmahdollisuus. Alk. 42,00

Myös tunika, paita-mekko ja edusta.

Alk. 42⁰⁰